

ДЕРЖАВНІ БУДІВЕЛЬНІ НОРМИ УКРАЇНИ

Планування та забудова міст, селищ і функціональних територій

БЛАГОУСТРІЙ ТЕРИТОРІЙ

ДБН Б.2.2.-...:2011

(Проект, остаточна редакція)

Київ

Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального
господарства України
(Мінрегіон України)

ПЕРЕДМОВА

- 1 РОЗРОБЛЕНО: ЗАТ «Український науково-дослідний інститут прогресивних технологій у комунальному господарстві» (УкркомунНДІпрогрес)
- РОЗРОБНИКИ: С.Абрамович (керівник розробки); І. Бондар;
І. Мартинова; А. Тітов
- 2 ВНЕСЕНО: Управління благоустрою територій та комунального обслуговування Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України
- 3 ПОГОДЖЕНО: Мінсім'ямолодьспорт (лист від 10.06.2009 № 9.1/ 6494),
МКТ (лист від 12.11.2009 № 1889/18/14-09),
Мінприроди (лист від 13.11.2009 № 18706/12/10-09),
Державний Департамент пожежної безпеки (лист від 17.11.2009 №36/4/7679),
МОЗ (лист від 02.03.2010 № 05.01-11-16/2395),
Мінпраці (лист від 18.01.2010 № 434/0/14-10/19),
МВС (лист від 22.06.2009 № 25/КБ-3-692),
Держгірпромнагляд (лист від 09.11.2009 № 01/03-10-13в/7660),
Держводгосп (лист від 11.11.2009 № 5197/11-09)
- 4 ЗАТВЕРДЖЕНО: Наказ Мінрегіону
від _____ № _____

НАБРАННЯ
ЧИННОСТІ:

1 квітня 2012 року

- 5 УВЕДЕНО ВПЕРШЕ втрачає чинність на території України
СНиП III-10-75 «Благоустройство территорий»

Право власності на цей документ належить державі.

Цей документ не може бути повністю чи частково відтворений, тиражований і розповсюджений як офіційне видання без дозволу Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України

Мінрегіон України, 20__

ЗМІСТ

<u>1 РОЗРОБЛЕНО:</u>	<u>III</u>
<u>ЗАТ «Український науково-дослідний інститут прогресивних технологій у комунальному господарстві» (УкркомунНДПрогрес)</u>	<u>III</u>
<u>РОЗРОБНИКИ:</u>	<u>III</u>
<u>С.Абрамович (керівник розробки); І. Бондар;</u>	<u>III</u>
<u>І. Мартинова; А. Тітов</u>	<u>III</u>
<u>втрачає чинність на території України</u>	<u>III</u>
<u>СНиП III-10-75 «Благоустройство территорий»</u>	<u>III</u>
<u>1 СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ</u>	<u>1</u>
<u>2 НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ</u>	<u>2</u>
<u>3 ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ</u>	<u>5</u>
<u>4 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ</u>	<u>12</u>
<u>5 БЛАГОУСТРІЙ ТЕРИТОРІЙ ЗАГАЛЬНОГО КОРИСТУВАННЯ</u>	<u>16</u>
<u>5.1 Рекреаційні зони</u>	<u>16</u>
<u>5.2 Парки, сади</u>	<u>18</u>
<u>5.3 Сквери</u>	<u>21</u>
<u>5.4 Майдани, площі</u>	<u>21</u>
<u>5.5 Бульвари</u>	<u>22</u>
<u>5.6 Вулиці, дороги, провулки, узвози, проїзди, пішохідні та велосипедні доріжки</u>	<u>24</u>
<u>5.7 Площі</u>	<u>28</u>
<u>5.8 Інші території загального користування</u>	<u>31</u>
<u>6 БЛАГОУСТРІЙ ПРИБУДИНКОВИХ ТЕРИТОРІЙ</u>	<u>32</u>
<u>7 БЛАГОУСТРІЙ ТЕРИТОРІЙ ПІДПРИЄМСТВ</u>	<u>35</u>
<u>8 БЛАГОУСТРІЙ ТЕРИТОРІЙ ВОДООХОРОННИХ ЗОН ТА ПРИБЕРЕЖНИХ ЗАХИСНИХ СМУГ</u>	<u>37</u>
<u>9 ВИМОГИ ДО ПРОЕКТУВАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ БЛАГОУСТРОЮ</u>	<u>40</u>
<u>9.1 Покриття</u>	<u>41</u>
<u>9.2 Будівлі та споруди системи збирання і перевезення побутових відходів</u>	<u>42</u>
<u>9.3 Громадські вбиральні</u>	<u>43</u>
<u>9.4 Споруди системи інженерного захисту території</u>	<u>45</u>
<u>9.5 Обладнання (елементи) дитячих, спортивних та інших майданчиків</u>	<u>50</u>
<u>9.6 Малі архітектурні форми</u>	<u>51</u>
<u>9.7 Сполучення поверхонь</u>	<u>53</u>
<u>9.8 Огородження</u>	<u>54</u>
<u>9.9 Зелені насадження</u>	<u>55</u>
<u>ДОДАТОК А</u>	<u>58</u>
<u>ДОДАТОК Б</u>	<u>62</u>

ДЕРЖАВНІ БУДІВЕЛЬНІ НОРМИ УКРАЇНИ

БЛАГОУСТРІЙ ТЕРИТОРІЙ

БЛАГОУСТРОЙСТВО ТЕРРИТОРИЙ

THE PROVIDING OF PUBLIC SERVICES AND AMENITIES OF THE TERRITORIES

Чинний від

1 СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

1.1 Ці норми встановлюють загальні положення проектування нового будівництва, реконструкції та капітального ремонту об'єктів благоустрою. Цих норм треба дотримуватися під час проектування, виконання та приймання робіт з благоустрою територій населених пунктів.

1.2 Ці норми поширюються на об'єкти благоустрою незалежно від їх підпорядкування та форми власності:

- парки (гідро-, луго-, лісопарки, парки культури та відпочинку, парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва, спортивні, дитячі, історичні, національні, меморіальні та інші), рекреаційні зони, сади, сквери;

- пам'ятки культурної та історичної спадщини;

- майдани, площі, бульвари, проспекти;

- вулиці, дороги, провулки, узвози, проїзди, пішохідні та велосипедні доріжки, зупинки та споруди міського громадського транспорту, майданчики для паркування;

- пляжі;

- кладовища;

- інші території загального користування;

- прибудинкові території;

- території підприємств та закріплені за ними території на умовах договору;

- водоохоронні зони в межах населених пунктів,

- прибережні захисні смуги в межах населених пунктів.

1.3 Ці норми призначені для застосування органами державного управління, контролювання та нагляду, замовниками (інвесторами), проектними організаціями, підрядниками, іншими юридичними та фізичними особами – суб'єктами господарської діяльності у галузі будівництва та житлово-комунального господарства.

2 НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

У цих нормах є посилання на такі нормативні акти та документи:

- Земельний кодекс України
- Водний кодекс України
- Закон України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні"
- Закон України "Про охорону навколишнього природного середовища"
- Закон України "Про природно-заповідний фонд України"
- Закон України "Про охорону атмосферного повітря"
- Закон України "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення"
- Закон України "Про екологічну експертизу"
- Закон України "Про відходи"
- Закон України "Про охорону культурної спадщини"
- Закон України "Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку"
- Закон України "Про охорону земель"
- Закон України "Про благоустрій населених пунктів"
- Закон України "Про автомобільні дороги"
- ДСП № 172-96 Державні санітарні правила розміщення, улаштування та експлуатації оздоровчих закладів
- ДСП № 173-96 Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів
- ДСанПіН № 383-96 Вода питна. Гігієнічні вимоги до якості води централізованого господарсько-питного водопостачання
- ДСП 201-97 Державні санітарні правила охорони атмосферного повітря населених пунктів
- ДСанПіН 2.2.2.028-99 Гігієнічні вимоги щодо облаштування і утримання кладовищ в населених пунктах України
- Державні санітарні норми і правила утримання територій населених місць, затверджені наказом Міністерства охорони здоров'я України від 17.03.11 № 145, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 5.04.11 за № 457/19195
- НАПБ А.01.001-2004 Правила пожежної безпеки в Україні
- НПАОП 40.1-1.32-01 Правила будови електроустановок. Електрообладнання спеціальних установок
- НПАОП 92.7-1.01-06 Правила будови і безпечної експлуатації атракціонної техніки
- ДБН 360-92** Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень
- ДБН А.2.2-3-2004 Проектування. Склад, порядок розроблення, погодження та затвердження проектної документації для будівництва
- ДБН А.3.1-5-2009** Управління, організація і технологія. Організація будівельного виробництва

ДБН Б.1.1-9:2009 Система містобудівної документації. Склад, зміст, порядок розроблення, погодження та затвердження генеральних планів сільських населених пунктів

ДБН Б.1-3-97 Система містобудівної документації. Склад, зміст, порядок розроблення, погодження та затвердження генеральних планів міських населених пунктів

ДБН Б.2.2-1-2008 Кладовища, крематорії та колумбарії. Основи проектування

ДБН Б.2.4-1-94 Планування і забудова сільських поселень

ДБН В.1.1-3-97 Інженерний захист територій, будинків і споруд від зсувів і обвалів

ДБН В.1.1-7-2002 Пожежна безпека об'єктів будівництва

ДБН В.1.1-24-2009 Захист від небезпечних геологічних процесів. Основні положення проектування

ДБН В.2.2-3-97 Будинки та споруди навчальних закладів

ДБН В.2.2-4-97 Будинки та споруди дитячих дошкільних закладів

ДБН В.2.2-9-99 Громадські будинки і споруди. Основні положення

ДБН В.2.2-13-2003 Спортивні та фізкультурно-оздоровчі споруди

ДБН В.2.2-17:2006 Доступність будинків і споруд для маломобільних груп населення

ДБН В.2.3-4:2007 Автомобільні дороги. Частина І. Проектування. Частина ІІ. Будівництво

ДБН В.2.3-5-2001 Вулиці та дороги населених пунктів

ДБН В.2.3-15:2007 Автостоянки і гаражі для легкових автомобілів

ДБН В.2.5-28-2006 Інженерне обладнання будинків і споруд. Природне та штучне освітлення

ДБН В.2.5-56:2010 Інженерне обладнання будинків і споруд. Системи протипожежного захисту

ДБН В.3.2-1-2004 Реставраційні, консерваційні та ремонтні роботи на пам'ятках культурної спадщини

ДСТУ 2587-94 Розмітка дорожня. Технічні вимоги. Методи контролю. Правила застосування

ДСТУ 2734-94 Огородження дорожні тросового типу. Загальні технічні умови

ДСТУ 2735-94 Огородження дорожні і напрямні пристрої. Правила використання. Вимоги безпеки дорожнього руху

ДСТУ 2834-94 Прокат тонколистовий з вуглецевої сталі якісної та звичайної якості загального призначення. Технічні умови

ДСТУ 3587-97 Безпека дорожнього руху. Автомобільні дороги, вулиці та залізничні переїзди. Вимоги до експлуатаційного стану

ДСТУ 3925-99 Чавун з кулястим графітом для виливків. Марки

ДСТУ 4100-02 Знаки дорожні. Загальні технічні умови. Правила користування

ДБН Б.2.2-...:2011

ДСТУ Б А.2.4-6:2009 СПДБ. Правила виконання робочої документації генеральних планів

ДСТУ Б В.2.5-26:2005 (ГОСТ 3634-99) Люки оглядових колодязів і дощоприймачі зливостічних колодязів. Технічні умови

ДСТУ Б В.2.6-2:2009 Вироби бетонні і залізобетонні. Загальні технічні умови

ДСТУ Б В.2.6-133:2010 Конструкції будинків і споруд. Опори залізобетонні дорожніх знаків. Технічні умови (ГОСТ 25459-82, MOD)

ДСТУ 1173:2007 Фольга, стрічки, листи та плити мідні. Технічні умови

ДСТУ 2651:2005 Сталь вуглецева звичайної якості. Марки.

СанПиН 2605-82 Санитарные нормы и правила обеспечения инсоляцией жилых и общественных зданий и территории жилой застройки. (Санітарні норми і правила забезпечення інсоляцією житлових та громадських будинків і території житлової забудови)

СанПиН 4630-88 Санитарные правила и нормы охраны поверхностных вод от загрязнения (Санітарні норми та правила охорони поверхових вод від забруднення)

СНиП II-12-77 Защита от шума (Захист від шуму)

СНиП II-89-80 Генеральные планы промышленных предприятий (Генеральні плани промислових підприємств)

~~СНиП 2.01.15-90 Инженерная защита территорий, зданий и сооружений от опасных геологических процессов. Основные положения проектирования (Инженерный захист территорий, зданий та споруд від небезпечних геологічних процесів. Основи проектування)~~ ДБН В.1.1-24-2009

СНиП 2.04.03-85 Канализация. Наружные сети и сооружения (Каналізація. Зовнішні мережі і споруди)

СНиП 2.09.04-87 Административные и бытовые здания (Адміністративні і побутові будинки)

СНиП 2.11.01-85* Складские здания (Складські будинки)

СНиП 3.02.01-87 Земляные сооружения, основания и фундаменты (Земляні споруди, основи та фундаменти)

СНиП 3.05.06-85 Электротехнические устройства (Електротехнічні пристрої)

СН 441-72 Указания по проектированию ограждений площадок и участков предприятий, зданий и сооружений (Вказівки з проектування огорожень майданчиків і ділянок підприємств, будівель і споруд)

ГОСТ 5582-75 Прокат тонколистовой коррозионно-стойкий, жаростойкий и жаропрочный. Технические условия (Прокат тонколистовий корозійностійкий, жаростійкий та жаротривкий. Технічні умови)

ГОСТ 17.1.5.02-80 Охрана природы. Гидросфера. Гигиенические требования к зонам рекреации водных объектов (Охорона природи. Гідросфера. Гігієнічні вимоги до зон рекреації водних об'єктів)

ГОСТ 25458-82 Опоры деревянные дорожных знаков. Технические условия (Опоры дерев'яні дорожніх знаків. Технічні умови)

ГОСТ 25459-82 Опоры железобетонные дорожных знаков. Технические условия (Опори залізобетонні дорожніх знаків. Технічні умови) (Заменен ДСТУ Б В.2.6-133:2010) с 2011-07-01

ГОСТ 17.5.3.04-83 Охрана природы. Земли. Общие требования к рекультивации земель (Охорона природи. Землі. Загальні вимоги до рекультивації земель)

ГОСТ 1412-85 Чугун с пластинчатым графитом для отливок. Марки (Чавун з пластинчатим графітом для виливок. Марки)

ГОСТ 17.5.3.06-85 Охрана природы. Земли. Требования к определению норм снятия плодородного слоя почвы при производстве земляных работ (Охорона природи. Землі. Вимоги до визначення норм зняття родючого шару ґрунту під час виконання земельних робіт)

ГОСТ 26804-86 Ограждения дорожные металлические барьерного типа. Технические условия (Огорожі дорожні металеві бар'єрного типу. Технічні умови)

ГОСТ 26996-86 Полипропилен и сополимеры пропилена. Технические условия (Поліпропілен і сополімери пропілену. Технічні умови)

ГОСТ 9.305-84 ЕСЗКС. Покрытия металлические и неметаллические неорганические. Операции технологических процессов получения покрытий (ЕСЗКС. Покриття металеві та неметалеві неорганічні. Операції технологічних процесів отримання покриттів)

ГОСТ 9.307-89 ЕСЗКС. Покрытия цинковые горячие. Общие требования и методы контроля.(ЕСЗКС. Покриття цинкові гарячі. Загальні вимоги і методи контролю)

~~ГОСТ 21.508-93 Правила выполнения рабочей документации генеральных планов предприятий, сооружений и жилищно-гражданских объектов (Правила выполнения рабочей документации генеральных планов предприятий, споруд и жилищно-гражданских объектов)~~ ДСТУ Б А.2.4-6:2009

3 ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

У цих нормах використано терміни, установлені Законом України «Про благоустрій населених пунктів» [1]: благоустрій населених пунктів, елементи благоустрою, територія, утримання в належному стані території, вулично-дорожня мережа, заходи з благоустрою населених пунктів, Законом України "Про охорону культурної спадщини": пам'ятка культурної спадщини; Законом України "Про автомобільні дороги": вулиця, дорожнє покриття, земляне полотно, інженерне облаштування, проїзна частина, смуга відведення, смуга руху, споруди дорожнього водовідводу, технічні засоби, штучні споруди; Законом України "Про охорону земель": гранично допустима концентрація забруднюючих речовин, ґрунт, ґрунтова маса, ґрунтове обстеження; Законом України "Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку": прибудинкова територія, Водним Кодексом України: прибережна захисна смуга, уріз води.

Нижче подано терміни, додатково використані у цих нормах, та визначення позначених ними понять.

3.1 акваторія [...]

Ділянка водної поверхні природної чи штучної водойми, обмежена природними чи штучними кордонами

3.2 бульвар (...)

Озеленена територія вздовж проспекту, транспортної магістралі або набережної з алеями і доріжками для пішохідного руху і короткочасного відпочинку; служить джерелом тіні, бар'єром проти шуму, фільтром від газу, диму, пилу тощо.

3.3 вертикальне озеленення

Елементи озеленення фасадів будівель, паркових споруд, спеціальних ажурних споруд, вертикальних стін та інших об'єктів з використанням деревовидних ліан та інших витких рослин.

3.4 відведені майданчики для паркування

Майданчики для паркування, розміщені в межах проїзної частини вулиці, дороги або тротуару.

3.5 водоохоронна зона

Природоохоронна територія господарської діяльності, що регулюється, встановлена для створення сприятливого режиму водних об'єктів, попередження їх забруднення, засмічення і вичерпання, знищення навколводних рослин і тварин, а також зменшення коливань стоку вздовж річок, морів та навколо озер, водосховищ і інших водойм.

3.6 газон

Певна ділянка однорідної території з штучним дерновим покривом, який створюється посівом і вирощуванням дерноутворювальних трав (переважно багаторічних злаків) або одернуванням.

3.7 гідропарк

Благоустроєний водноспортивний комплекс. Оптимальне співвідношення площ водойм, насаджень та лугів 2 : 1 : 1.

3.8 гірка

Конструкція з похилою поверхнею ковзання, якою відвідувач (дитина) спускається донизу під дією сили тяжіння.

3.9 гойдалка

Обладнання, що приводиться в рух відвідувачем, який перебуває нижче шарніра, щодо якого здійснюється хитання.

3.10 зелені насадження

Деревна, чагарникова, квіткова та трав'яна рослинність природного і штучного насадження на визначеній території населеного пункту.

3.11 зелені насадження загального користування

Зелені насадження, які розташовані на території загальноміських і районних парків, спеціалізованих парків, парків культури та відпочинку; на територіях зоопарків та ботанічних садів, міських садів і садів житлових районів, міжквартальних або при групі житлових будинків; скверів, бульварів, насадження на схилах, набережних, лісопарків, лугопарків, гідропарків і інших, які мають вільний доступ для відпочинку.

3.12 зелені насадження обмеженого користування

Насадження на територіях громадських і житлових будинків, шкіл, дитячих установ, вищих та середніх спеціальних навчальних закладів, профтехучилищ, закладів охорони здоров'я, промислових підприємств і складських зон, санаторіїв, культурно-освітніх і спортивно-оздоровчих установ та інші.

3.13 зелені насадження спеціального призначення

Насадження транспортних магістралей і вулиць; на ділянках санітарно-захисних зон довкола промислових підприємств; виставок, кладовищ і крематоріїв, ліній електропередач високої напруги; лісомеліоративні, водоохоронні, вітрозахисні, протиерозійні, насадження розсадників, квітникарських господарств, пришляхові насадження в межах населених пунктів.

3.14 зелене будівництво

Комплекс робіт щодо створення нових міських зелених насаджень і реконструкції наявних.

3.15 ігрове і спортивне обладнання

Ігрові, фізкультурно-оздоровчі пристрої, споруди і (або) їх комплекси.

3.16 інвалід

Людина, що має порушення здоров'я зі стійким розладом функцій організму, у тому числі з ураженням опорно-рухового апарату, вадами зору і дефектами слуху, що приводять до обмеження життєдіяльності і викликають необхідність його соціального захисту.

3.17 карусель

Катальний атракціон, пасажирські модулі (посадкові місця) якого переміщуються круговою траєкторією навколо дійсної або уявної осі, розташованої вертикально, похило або зі змінним кутом нахилу.

3.18 качалка

Атракціон, посадкові місця якого розгойдуються на опорних елементах.

3.19 квіткарки, вазони

Невеликі ємності з рослинним ґрунтом, в які висаджуються квіткові рослини.

3.20 квітник

Ділянка геометричної або довільної форми з посадженими одно-, дво- або багаторічними квітковими рослинами.

3.21 клумба

Квітник правильної геометричної форми у вигляді кола, квадрата, прямокутника, овалу, трикутника тощо.

3.22 ландшафт

Природний територіальний комплекс, ділянка земної поверхні, обмежена природними рубежами, у межах якої природні компоненти (рельєф, ґрунт, рослинність, водойми, клімат, тваринний світ), а також штучні або антропогенні (забудова, дороги, сільгоспугіддя тощо), перебувають у взаємодії і пристосовуванні один до одного.

3.23 лісопарк

Лісовий масив з елементами паркового благоустрою для масового відпочинку населення.

3.24 лугопарк

Відкритий луговий простір з насадженнями і водоймами. Оптимальне співвідношення площ лугів, насаджень, водойм 5 : 2 : 1.

3.25 маломобільні групи населення

Люди, що відчувають труднощі при самостійному пересуванні, одержанні послуги, необхідної інформації або при орієнтуванні в просторі. До маломобільних груп населення тут віднесені інваліди, люди з тимчасовим порушенням здоров'я, вагітні жінки, люди старшого (похилого) віку, люди з дитячими колясками тощо.

3.26 місце (зона) для виходу тварин

Територія, на якій власник має право вільного виходу тварини за умов дотримання вимог Правил утримання собак та котів в містах та селищах та інших нормативно-правових актів у цій сфері.

3.27 місце для паркування

Місце стоянки одного транспортного засобу на майданчику для паркування, позначене дорожньою розміткою.

3.28 обладнання дитячого ігрового майданчика

Обладнання, з яким або на якому діти можуть грати в приміщенні або на відкритих майданчиках, індивідуально або групою, на свій розсуд і за правилами.

3.29 парк

Самостійний архітектурно-організаційний комплекс площею понад 2 га, який виконує санітарно-гігієнічні функції та призначений для короткочасного відпочинку населення. Залежно від характеру і призначення парки діляться на парки культури і відпочинку, районні, спортивні, дитячі, дендрологічні, історичні, національні, меморіальні, етнографічні парки-музеї, історичні, виставкові, зоологічні, аерофітотерапії, гідропарки, лісопарки тощо.

3.30 паркування

Розміщення транспортного засобу на майданчику для паркування.

3.31. обладнання пристрій для паркування велосипедів

Обладнання для ~~встановлення або підвішування~~ розміщення велосипедів з метою їх безпечного та зручного збереження за відсутності власників.

3.32 пергола

Легка ґратчаста споруда з дерева або металу у вигляді альтанки, галереї або навісу, використовується як «зелений тунель», перехід між майданчиками або архітектурними об'єктами.

3.33 пляж

Ділянка акваторії з прилеглою береговою територією площею, **що визначається згідно з чинними містобудівними нормами** із забезпеченням надання першої медичної допомоги та дій рятівних постів, обладнана туалетами, сонцезахисними навісами, устаткуванням для відпочинку та оздоровлення населення.

3.34 пляжна зона

Територія природного солярію з піщаним, гальковим матеріалом або трав'яним покриттям.

3.35 припляжна зона

Прилегла до пляжу територія з зеленими насадженнями шириною від 25 м до 200 м.

3.36 рекреаційна зона

Озеленені та водні простори у межах забудови міста і його зеленої зони, а також природного ландшафту, які формують зони масового короткочасного та тривалого відпочинку населення (в тому числі міжселищні зони відпочинку, курортні зони).

3.37 рівень озеленення

Відношення площі озелених територій до загальної площі міста, одиниці його адміністративного ділення або окремої функціональної території, розрахована у відсотках.

3.38 сади

Упорядковані масиви зелених насаджень площею від 2 га до 6 га, призначені для короткочасного відпочинку населення. За характером використання можуть бути: міські сади, сади біля видовищних споруд, сади житлових районів і мікрорайонів, міжквартальні сади та інші.

3.39 сквер

Упорядкована й озеленена ділянка площею від 0,02 га до 2,0 га, яка є елементом архітектурно-художнього оформлення населених місць, призначена для короткочасного відпочинку населення.

3.40 спеціально обладнані майданчики для паркування Q

Майданчики для паркування чого, розміщені поза межами проїзної частини вулиці, дороги або тротуару.

3.41 трельяж і шпалери

Легкі дерев'яні або металеві конструкції у вигляді ґрат для озеленення в'юнкими рослинами, що спираються; можуть використовуватися для організації куточків тихого відпочинку, укриття від сонця, огорожі майданчиків, технічних пристроїв і споруд.

3.42 ударопоглинальне покриття

Покриття майданчика з амортизаційною здатністю (піщане, ґрунтове, газонне, гумове, полімерне тощо).

3.43 урочище

Відокремлений цілісний ландшафт (лісовий, степовий, болотний тощо).

3.44 утримання зелених насаджень

Дотримання режиму використання зелених насаджень з проведенням агротехнічних заходів, що сприяють їх нормальному росту.

4 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

4.1 Під час проектування благоустрою територій населених пунктів треба дотримуватися протипожежних, санітарно-гігієнічних, конструктивних, технологічних вимог, спрямованих на створення сприятливого для життєдіяльності людини довкілля, збереження і охорону навколишнього природного середовища, забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення.

4.2 Заходи з будівництва, реконструкції та капітального ремонту об'єктів благоустрою в населених пунктах треба виконувати тільки за наявності затвердженої у встановленому порядку проектної документації, склад якої має відповідати ДБН А 2.2-3, ДБН А.3.1-5 і ДСТУ Б А.2.4-6.

Проекти нового будівництва, реконструкції та капітального ремонту об'єктів благоустрою, які входять до переліку видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку згідно з [1], або інших об'єктів благоустрою, будівництво і експлуатація яких можуть негативно впливати на стан навколишнього природного середовища, підлягають обов'язковій державній екологічній експертизі згідно із Законом України «Про екологічну експертизу».

Проекти будівництва, розширення, реконструкції об'єктів благоустрою підлягають державній санітарно-епідеміологічній експертизі згідно із Законом України "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення".

4.3 Під час розроблення генерального плану населеного пункту згідно з ДБН Б.1-3 та ДБН Б.1.1-9 треба передбачати розроблення плану благоустрою території населеного пункту на підставі цих норм.

4.4 Після проектування, погодження та виконання робіт з комплексного благоустрою приймання в експлуатацію об'єктів благоустрою здійснюється відповідно до [18].

4.5 До елементів благоустрою треба відносити:

- покриття площ, вулиць, доріг, проїздів, алей, бульварів, тротуарів, пішохідних зон і доріжок **відповідно до діючих норм і стандартів**;
- зелені насадження загального та обмеженого користування і спеціального призначення;
- будівлі та споруди системи вивезення побутових відходів;
- засоби та обладнання зовнішнього освітлення та зовнішньої реклами;

- технічні засоби регулювання дорожнього руху;
- споруди системи інженерного захисту території;
- комплекси та об'єкти монументального мистецтва;
- обладнання (елементи) дитячих, спортивних та інших майданчиків, розміщених на територіях загального користування та інших об'єктах благоустрою;
- малі архітектурні форми;
- інші елементи благоустрою, визначені нормативно-правовими актами.

Проекти благоустрою територій загального користування обов'язково повинні включати стоянки міського транспорту та гостьові стоянки для автомобілів згідно з ДБН 360.

4.6 Проектування відкритих площинних спортивних споруд треба здійснювати згідно з ДБН В.2.2-13.

4.7 Проектування елементів благоустрою кладовищ треба здійснювати згідно з вимогами ДБН Б.2.2-1. **Утримання кладовищ треба здійснювати згідно з вимогами [2] і ДСанПіН 2.2.2.028.**

4.8 Проведення ремонту та **утримання** об'єктів благоустрою населених пунктів треба здійснювати згідно з вимогами [3], **утримання**, інвентаризацію зелених насаджень у населених пунктах, а також видалення дерев, кущів, газонів і квітників - згідно з вимогами ДБН 360, а також [4, 5, 6,7].

4.9 Благоустрій пам'яток культурної та історичної спадщини треба здійснювати згідно з ДБН 360 та ДБН В.3.2-1.

4.10 Зовнішнє освітлення міських і сільських населених пунктів треба проектувати згідно з ДБН В.2.5-28 та ДБН В.2.3-5.

4.11 Розчищення територій та підготування їх до забудови треба виконувати згідно з ДБН А.3.1-5.

4.12 Технічні засоби регулювання дорожнього руху треба проектувати згідно з вимогами ДСТУ 2587, ДСТУ 2734, ДСТУ 2735, ДСТУ 3587, ДСТУ 4100, ГОСТ 25458, ГОСТ 25459.

4.13 Розміщення засобів зовнішньої реклами та інформації треба здійснювати згідно з [8].

4.14 У проектах благоустрою територій треба передбачити заходи з пожежної безпеки згідно з ДБН В.1.1-7, ДБН В.2.2-9, ДБН В.2.5, НАПБ А.01.001 та іншими нормативними документами.

4.15 Електротехнічні пристрої об'єктів та елементів благоустрою повинні відповідати вимогам Правил [9], СНиП 3.05.06, НПАОП 40.1-1-32.

4.16 Проекти організації територій та об'єктів, що належать до природно-заповідного фонду України, розробляються спеціалізованими науковими та проектними установами згідно з вимогами Закону України «Про природно-заповідний фонд України» за погодженням з центральним органом виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища або його територіальними органами в залежності від статусу об'єкта (загальнодержавного чи місцевого значення).

4.17 Під час організації благоустрою територій необхідно передбачати компенсаційні заходи на випадок порушення земель, знесення насаджень, пошкодження об'єктів благоустрою тощо з метою їх відновлення. Усунення пошкодження та/або відновлення (відбудову) об'єкта благоустрою треба здійснювати в об'ємі, що відповідає стану території до початку проведення робіт. Визначення відновної вартості об'єктів благоустрою здійснюють відповідно до [10].

4.18 Рекультивацию і впорядкування земель треба проводити відповідно до вимог ГОСТ 17.5.3.04.

4.19 На землях водного фонду господарську діяльність, благоустрій територій та охорону водних ресурсів треба здійснювати згідно з Водним кодексом України.

Культурно-побутове використання водних об'єктів здійснюється з дотриманням гігієнічних вимог до складу та властивостей води водних об'єктів в пунктах господарсько-питного і культурно-побутового водокористування згідно з ДСП № 173.

4.20 Вимоги до ландшафтно-рекреаційної організації, озеленення і благоустрою сільських населених пунктів наведені у ДБН Б.2.4-1.

4.21 Загальні положення щодо проектування об'єктів благоустрою з урахуванням потреб інвалідів та інших маломобільних груп населення

4.21.1 Під час проектування, будівництва та реконструкції об'єктів благоустрою обов'язково необхідно передбачати створення безбар'єрного середовища для інвалідів та інших маломобільних груп населення згідно з ДБН В.2.2-17.

Параметри зон, просторів і елементів будівель і приміщень для інвалідів і маломобільних груп населення треба приймати згідно з ДБН В.2.2-9.

4.21.2 Проектування та реконструкцію цивільних (житлових та громадських) споруд з урахуванням потреб людей, які відносяться до інвалідів та інших маломобільних груп населення, функціонально-планувальні елементи споруд, їх земельні ділянки, а також вхідні вузли (входи та вестибюльна група приміщень), комунікації, шляхи евакуації, приміщення (зони) проживання, обслуговування, а також їх інформаційне та інженерне обладнання треба здійснювати згідно з ДБН В.2.2-17.

4.21.3 У кожному населеному пункті існуючі об'єкти житлово-комунального та громадського призначення, транспортної інфраструктури, вулично-дорожньої мережі та елементів благоустрою, що не пристосовані для маломобільних груп населення, треба обладнувати спеціальними і допоміжними засобами, зокрема наочно-інформаційними, а пішохідні переходи – пониженими бордюрами, спеціальними звуковими світлофорами та напрямними огороженнями.

4.21.4 Об'єкти благоустрою треба обладнати такими пристроями та устаткуванням:

- уніфікованою візуальною та звуковою інформацією;
- спеціальними покажчиками біля об'єктів, що будуються або ремонтуються;
- уніфікованою звуковою сигналізацією світлофорів;
- телефонами-автоматами або іншими засобами зв'язку, доступними для інвалідів;
- санітарно-гігієнічними приміщеннями, обладнаними для користування інвалідами;
- пандусами і бильцями на сходах біля входів у будинки, зупинок маршрутних транспортних засобів та місць посадки і висадки пасажирів, а також пандусами - на входах у надземні і підземні переходи вулиць, доріг і магістралей;
- пологими спусками на тротуарах у місцях наземних переходів вулиць, доріг, магістралей та зупинок міського транспорту загального користування, в тому числі - доріжками зі зміненим покриттям для інвалідів з вадами зору (тактильною інформацією);
- спеціальними покажчиками маршрутів руху інвалідів територіями загального користування;

4.21.5 У разі проектування майданчиків для паркування треба виділяти не менше ніж 10 % місць (але не менше одного місця) для паркування транспортних засобів загального призначення, якими керують інваліди, або транспортних засобів спеціального призначення, що їх перевозять. Відстань від в'їзду на майданчик для платного паркування до найближчого такого місця не повинна перевищувати 50 метрів за найближчою траєкторією руху. Ці місця треба позначати дорожніми знаками та розміткою, прийнятими у міжнародній практиці.

Розміри місця для паркування транспортних засобів загального призначення, якими керують інваліди, або транспортних засобів спеціального призначення, що їх перевозять, повинні бути не менше ніж 5,0 м x 3,5 м.

4.21.6 Пішохідний шлях інвалідів з вадами зору рекомендується організувати за допомогою «спрямовуючої (провідної) лінії», яка утворюється тактильними (відчутними на дотик) засобами, які добре сприймаються інвалідами з вадами зору, а також звуковою та візуальною інформацією. Знаки, звукова та візуальна інформація, що визначають напрям руху, можуть бути розміщені на стінах будинків, на спеціальних стовпах; тактильна інформація розміщується переважно на тротуарах, дорогах, доріжках тощо та сприймається палицею або безпосереднім доторканням ніг інваліда з вадами зору.

4.21.7 Елементи благоустрою, що можуть стати перешкодою для інвалідів, треба розміщувати у одну лінію за межами пішохідної зони. Ці перешкоди треба маркувати, використовуючи яскраві і контрастні кольори. Оптимальними для маркування є кольори яскраво-жовтий, яскраво-жовтогарячий, та яскраво-червоний. Рекомендується застосовувати контрастні сполучення – білий з чорним та білий з червоним у вигляді горизонтальних, вертикальних та діагональних смуг. Рекомендується використовувати такі позначки: білий – основний напрям шляху,

чорний та жовтий – позначення перешкод (східці, стовпи, вказівні знаки), жовтогарячим маркують поручні. Для маркування треба використовувати стійкі фарби, що не змінюються від погодних умов.

4.21.8 Вхід на територію об'єкту благоустрою треба обладнувати доступними для інвалідів елементами інформації про об'єкт. Системи засобів інформації мають бути комплексними і передбачати візуальну, звукову і тактильну інформацію, призначену для перебування всіх категорій інвалідів.

Система засобів орієнтації для людей з вадами зору та інформаційної підтримки повинна також бути забезпечена на всіх шляхах руху, доступних для інвалідів та інших мало мобільних груп населення протягом усього часу експлуатації.

Засоби інформації (у тому числі знаки, звуки і символи) повинні бути ідентичними в межах одного об'єкту і відповідати знакам, встановленим чинними нормативними документами.

Система засобів інформації зон, доступних для відвідування інвалідами та іншими маломобільними групами населення (особливо в місцях масового відвідування), повинна забезпечувати безперервність інформації, своєчасне орієнтування й однозначне упізнання об'єктів і місць відвідування.

Тактильні і звукові засоби інформації на покритті пішохідних шляхів треба розміщувати не менше ніж за 0,8 м до об'єкта інформації, початку небезпечної ділянки, розташування архітектурних об'єктів, зміни напрямку руху тощо. Візуальну інформацію треба розташовувати на контрастному фоні з розмірами знаків, що відповідають відстані огляду, і ув'язувати з художнім рішенням інтер'єра.

4.21.9 На зупинках усіх видів міського громадського транспорту, стоянках таксі треба забезпечити можливість посадки та висадки пасажирів, що користуються візками. Зупинки треба обладнати інформацією про транспортні маршрути, можливі перешкоди, у тому числі – інформацією для інвалідів шрифтом Брайля.

4.21.10 Архітектурні об'єкти, що знаходяться на території природно-заповідного фонду України, з метою можливості їх тактильного огляду інвалідами з вадами зору треба представити у вигляді макетів з табличкою, виконаною контрастним плоскодруктованим шрифтом, шрифтом Брайля, та з пристроєм звукової інформації, які містять загальну інформацію про архітектурний об'єкт та його місцезнаходження на території природно-заповідного фонду.

4.21.11 На всіх об'єктах благоустрою для зручності орієнтування інвалідів з вадами зору, функції тротуарних бордюрів в місцях з'їздів для візків треба виконувати рельєфні контрастні смуги.

5 БЛАГОУСТРІЙ ТЕРИТОРІЙ ЗАГАЛЬНОГО КОРИСТУВАННЯ

5.1 Рекреаційні зони

5.1.1 Благоустрій рекреаційних зон треба проектувати згідно з ДБН 360 та [11].

5.1.2 Благоустрій рекреаційних зон водних об'єктів, що використовуються для організованого масового відпочинку та купання, треба здійснювати згідно з вимогами ГОСТ 17.1.5.02 з оцінкою відповідності якості води водойм умовам водокористування за санітарно-гігієнічними показниками.

5.1.3 Благоустрій територій оздоровчих закладів (будинки відпочинку, пансіонати та комплекси цих закладів, туристичні бази, туристичні притулки, бази відпочинку та ін.) треба здійснювати згідно з ДСП 172.

5.1.4 Пішохідні доріжки у складі об'єктів рекреації з рекреаційним навантаженням більше ніж 100 чол/га треба обладнувати майданчиками для відпочинку, в тому числі з урахуванням потреб інвалідів та інших маломобільних груп населення, розміщуючи їх не рідше ніж через кожні 100 м. На майданчиках відпочинку встановлюють лави і урни, пофарбовані в яскраві, контрастні кольори. Майданчик має прилягати до пішохідної доріжки, мати довжину не менше ніж 1,2 м, відстань від зовнішнього краю сидіння лави та розташування урни до пішохідного шляху має бути не менше ніж 0,6 м. Довжину майданчика треба розраховувати на розміщення, як мінімум, однієї лави, двох урн, а також – місця для інвалідної коляски (вільний простір шириною не менше ніж 0,85 м поруч із лавою). На пішохідних доріжках не повинно бути сходів, бордюрів. Поздовжній ухил пішохідних доріжок не може перевищувати 1:12.

У разі необхідності влаштування сходів на пішохідних доріжках їх треба дублювати пандусами та обладнувати поручнями. Поручні повинні бути круглого розрізу діаметром не менше ніж 0,03 м і не більше ніж 0,05 м, чи прямокутного розрізу товщиною не більше ніж 0,04 м. Першу та останню сходинки треба пофарбувати у контрастний колір для безпечного пересування інвалідів з вадами зору.

На доріжках рекреаційних об'єктів треба передбачати різні види покриттів, пішохідні стежки з природним ґрунтовим покриттям. Природне ґрунтове покриття повинно бути утримуваним для зручного пересування інвалідів у візках.

Для покриття пішохідних доріжок, тротуарів і пандусів не допускається застосування насипних або крупноструктурних матеріалів, що перешкоджають пересуванню інвалідів та інших маломобільних груп населення на кріслах-колясках або з милицями. Покриття з бетонних плит повинно бути рівним, а товщина швів між плитами - не більше ніж 0,015 м.

Межі доріжки мають бути чітко позначені рельєфною, контрастною смугою для безпечного пересування нею інвалідів з вадами зору.

У рекреаційних зонах передбачають встановлення пристроїв для паркування велосипедів.

5.1.5 У рекреаційній зоні можуть бути розміщені скульптури, фонтани та інші архітектурні елементи, художні якості яких мають бути підкреслені фоном із зелених насаджень, виконаних у вигляді зелених стін, рослин з фігурною стрижкою певних форм. Колір листви фонових насаджень треба підбирати з

врахуванням кольору архітектурного об'єкта. Дерева для фонових насаджень мають бути з щільним листям та чіткими контурами крони.

Місця розташування таких елементів не повинні заважати пересуванню інвалідів та інших маломобільних груп населення вздовж основних напрямків руху, підходи до місць розташування архітектурних елементів повинні бути позначені рельєфними, контрастними смугами, добре освітлені.

Проїзд до місць розташування таких об'єктів має відповідати можливостям маневрування візком.

5.2 Парки, сади

5.2.1 Структуру і планування парків і садів треба визначати залежно від цільового призначення, місця розміщення, рельєфу, ґрунтових та гідрологічних умов і характеру наявних зелених насаджень.

Під час розміщення зелених насаджень треба враховувати їх алергічні властивості та відстані від таких насаджень до місць скупчення людей. Зокрема, алергеном служить пилок деяких дерев та квітів – берези, клена, ліщини, сосни, тополі, амброзії, полину, а також майже всіх квітів, особливо, дуже пахучих.

Площа водоймищ повинна складати від 1% до 2% від загальної території парку

5.2.2 За містобудівними та функціональними ознаками міські парки поділяються на дві основні групи: багатофункціональні і спеціалізовані (дитячі, спортивні, меморіальні, зоологічні, дендрологічні парки, ботанічні сади).

Під час розміщення різних типів парків потрібно враховувати як загальні принципи, необхідні для створення будь-якого парку, так і специфічні особливості.

До загальних принципів відносяться:

- відповідність розмірів відведеної території потребам населеного пункту, що визначається згідно з ДБН 360;

- можливість максимального використання існуючої рослинності, рельєфу, водоймищ;

- забезпечення приєднання інженерних мереж до відповідних мереж населеного пункту;

- можливість будівництва капітальних споруд в умовах даного рельєфу, ґрунту, ґрунтових вод тощо;

- наявність транспортних сполучень або можливість їх будівництва;

- віддаленість від промислових підприємств та великих магістралей тощо.

5.2.3 Орієнтовний баланс території парків визначається залежно від їх функціонального типу за таблицею 1

Таблиця 1

Функціональний тип парку	Територія, %		
	насаджень	доріжок і майданчиків	споруд
Багатофункціональні парки			
Загальноміські парки	65-80	17	3 - 18
Районні парки	65-80	20	5 - 15
Спеціалізовані парки			
Дитячі	40 - 55	20 - 35	5 - 10
Спортивні	15 - 30	50	20 - 35
Меморіальні, виставкові	30 - 65	15	20 - 55
Зоологічні	15 - 40	20	40 - 65
Ботанічні сади, дендрологічні парки	40 - 70	20	10 - 40

5.2.4 Територію міського парку треба поділяти на функціональні зони. Співвідношення функціональних зон території парку треба визначати згідно з таблицею 2

5.2.5 Під час створення ботанічних садів та дендрологічних парків особливу увагу треба приділяти наявності різних видів ґрунтів, рельєфу, водоймищ, що можуть забезпечити розміщення колекцій рослин у сприятливих природних умовах.

Таблиця 2

Функціональні зони	Загальноміські парки			Районні парки
	площа зони, % від загальної площі	Кількість відвідувачів, %	Норма площі на відвідувача, м ²	площа зони, % від загальної площі
1	2	3	4	5
Культурно-масових заходів	5 – 17	15	30 – 40	15 – 30
Тихого відпочинку та прогулянок	50 – 75	30	200	15 – 45
Культурно-просвітніх закладів	3 - 8	25	10 - 20	5 - 35
Відпочинку дітей	5 - 10	9 - 10	80 - 170	0,5 - 1

Культурно-оздоровча	10 - 20	20	75 - 100	0,5 - 25
Господарська	1,5	-	-	0,5

5.2.6 Для будівництва спортивних парків треба мати вільні плоскі території для розміщення спортивних полів і майданчиків з відокремленням їх один від одного зеленими насадженнями. Площа спортивного парку визначають з урахуванням пропускної спроможності основних спортивних споруд, радіус обслуговування складає 0,5 км – 2,0 км, транспортна доступність - у межах 20 хв. – 30 хв.

5.2.7 На території зоологічних парків треба виділяти функціональні зони у такому співвідношенні, %: експозиційна 50-80, науково-дослідницької роботи - 5-10, рекреаційна із спорудами обслуговування відвідувачів – 25-40, господарського призначення – 2 – 10.

Площа зоологічних парків становить від 1 га - 20 га до 1000 га, транспортна доступність залежно від розташування – від 30 хвил. до 1,0 год -1,5 год.

Під час проектування зоологічних парків приймають такі розрахункові показники: норма території на одного відвідувача 80 м², допустима кількість одночасних відвідувачів від 100 чол/га до 110 чол/га.

5.2.8 Вибір місця та архітектурно-планувальне рішення гідропарку залежать від розміру водоймища і конфігурації його берегів, водного та температурного режиму, стану дна і берегів тощо.

5.2.9 Маршрутну схему парку або саду треба розробляти так, щоб вона з'єднувала воедино у певному порядку головні зони і композиційні центри парку або саду.

5.2.10 Обов'язковий перелік елементів благоустрою парків має включати: тверді види покриття доріжок і майданчиків, елементи сполучення поверхонь, озеленення, лави, урни і контейнери для збирання побутових відходів, освітлювальне обладнання, обладнання архітектурно-декоративного освітлювання, пристрої для паркування велосипедів.

5.2.11 Художнє оформлення парків та садів здійснюють згідно з п.5.1.5.

5.2.12 Кількість урн і контейнерів для збирання побутових відходів треба визначати згідно з державними санітарними нормами і правилами утримання територій населених місць.

5.2.13 На території парків заборонено будівництво готелів та офісів.

5.2.14 Площа міського саду складає від 1,5 га -2,0 га до 10 га – 12 га. Баланс території саду визначають залежно від місця розташування та функціонального призначення відповідно до таблиці 3

Таблиця 3

Структурні елементи саду	Територія, %
Зелені насадження	45 - 70
Алеї та майданчики	30-40

5.3 Сквери

5.3.1 План скверів розроблюють, як правило, за однією центральною віссю або за двома. У цих випадках композиційну вісь треба підкреслювати партером з парними алеями або однією центральною алеєю. Центр композиції скверу має бути підкреслений фонтаном, монументом, квітником чи клумбою. Це особливо необхідно у разі круглих, вісьмикутових або квадратних формах скверу.

5.3.2. Обов'язковий перелік елементів благоустрою скверів має включати: тверді види покриття доріжок і майданчиків, елементи сполучення поверхонь, озеленення, лави, урни і контейнери для збирання побутових відходів, освітлювальне обладнання, обладнання архітектурно-декоративного освітлювання, пристрої для паркування велосипедів.

5.3.3 Ширина головних доріг скверу, призначених для масового руху пішоходів, має складати від 3 м до 8 м, другорядні доріжки, призначені для індивідуальних прогулянок, мають ширину від 2 м до 3 м.

Баланс території скверу визначають згідно з показниками, наведеними у таблиці 4.

Таблиця 4

Розміщення скверу	Територія, %	
	Насадження	Алеї, доріжки, малі архітектурні форми
- на вулицях та майданах	60 - 75	40 - 25
- у житлових районах, перед окремими будинками	70 - 80	30 - 20

5.3.4 Художнє оформлення скверів можна здійснювати згідно з п.5.1.4.

5.3.5 На території парків і скверів житлового району треба розміщувати комплексні ігрові та спортивно-ігрові майданчики загального користування.

5.4 Майдани, площі

5.4.1 За функціональним призначенням майдани та площі треба розділяти згідно з ДБН В.2.3-5 на головні площі; площі перед значними громадськими спорудами і будинками (виставки, парки, торгові центри), стадіонами, палацами спорту, театрами тощо; транспортні площі; вокзальні площі; багатофункціональні площі; ринкові площі; передзаводські площі.

5.4.2 До території площ та майданів, як правило, треба включати: проїжджу частину, пішохідну частину, ділянки і території озеленення. У разі багаторівневої організації простору майдану або площі пішохідну частину частково або повністю розташовують на рівні денної відмітки поверхні землі, заощення тощо, а у підземному рівні у зоні поза вуличних пішохідних переходів розміщують зупинки транспорту, місця для паркування легкових автомобілів, інженерне обладнання і комунікації, навантажувально-розвантажувальні майданчики, туалети, майданчики з контейнерами для збирання побутових відходів.

5.4.3 Обов'язковий перелік елементів благоустрою на території майданів або площ має включати: тверді види покриття дорожнього полотна та тротуарів, елементи сполучення поверхонь, озеленення, огорожі небезпечних місць, освітлювальне обладнання, носії інформації дорожнього руху (дорожні знаки, розмітка, світлофорні пристрої), урни, пристрої для паркування велосипедів.

5.4.4 У залежності від функціонального призначення майданів та площ розміщують такі додаткові елементи благоустрою:

- на головних площах, площах перед значними громадськими спорудами і будинками - витвори декоративно-прикладного мистецтва, гідротехнічні споруди (фонтани);

- на транспортних майданах або площах – павільйони зупинок транспорту, малі архітектурні форми, засоби зовнішньої реклами та інформації.

Розміщення додаткових елементів благоустрою не повинно заважати безперешкодному пересуванню інвалідів та інших маломобільних груп населення.

5.4.5 Види покриття пішохідної частини майдану або площі мають передбачати можливість проїзду автомобілів спеціального призначення (пожежних, аварійних, прибиральних тощо), паркування легкових автомобілів.

5.4.6 Місця можливого проїзду та паркування на пішохідній частині майдану або площі треба виділяти кольором або фактурою покриття, мобільним озелененням (контейнери, вазони), переносними огорожами. Ширину проходу треба визначати з урахуванням категорії та функціонального призначення площі залежно від інтенсивності пішохідного руху згідно з ДБН В.2.3-5.

5.4.7 Під час озеленення площі або майдану використовують озеленення за периметром або у центрі, а також поєднання цих прийомів.

5.4.8 Якщо майдан або площа має сходи, то перша та остання сходинки мають бути пофарбовані контрастний колір для безпечного пересування інвалідів з вадами зору.

5.5 Бульвари

5.5.1 Бульвари мають з'єднувати окремі великі елементи планування населеного пункту і підводити до різних великих об'єктів: вокзалів, стадіонів, площ тощо. Влаштування бульварів повинно сприяти регулюванню транспортного та пішохідного руху, підвищенню декоративного вигляду вулиць і поліпшенню їх санітарно-гігієнічного стану.

5.5.2 Розміщення бульварів у плані визначається генеральним планом в залежності від характеру проїздів та інтенсивності руху ними. Є такі способи розміщення бульварів:

- за обома сторонами проїзної частини;
- у залежності від орієнтації вулиці (коли її ширина не дозволяє створювати два бульвари).

На вулицях з орієнтацією північ-південь бульвари треба розміщувати на західній стороні вулиці. На вулицях широтної орієнтації бульвари треба розміщувати вздовж північної сторони вулиці.

5.5.3 Планувальне рішення бульвару треба здійснювати в залежності від його ширини та протяжності пішохідного руху. Мінімальне співвідношення ширини і довжини бульвару треба приймати не менше ніж 1 : 3.

Баланс території бульвару наведено у таблиці 5.

Таблиця 5

Ширина бульвару, м	Територія, %		
	Насадження	Алеї, доріжки, майданчики	Споруди
10 - 25	70 - 75	30 - 25	-
25 - 50	75 - 80	23 - 17	2 - 3
більше 50	65 - 70	30 - 25	не більше 5

Ширину бульварів з однією повздовжньою пішохідною алеєю треба приймати не менше ніж 10 м у разі розміщення з одного боку вулиці між проїжджою частиною і забудовою. У разі ширини бульвару більше ніж 30 м треба застосовувати ландшафтні рішення території з композицією з окремих груп дерев, кущів та квітів.

5.5.4 У разі великої протяжності бульвару треба передбачати влаштування поперечних проходів і проїздів, ув'язаних загальним плануванням. Віссю бульвару має бути прогулянкова алея, а іншу територію треба відводити під газон, дерева та кущі. Ширина такого бульвару має бути від 15 м до 20 м.

5.5.5 Ширину бокових доріжок бульварів треба приймати в залежності від ширини бульвару та його призначення. Ширина бокових доріжок, як правило, не повинна перевищувати 4 м. Місця для відпочинку та окремі лави розміщують у заглибленнях або поширеннях дороги, вони не повинні заважати пішохідному руху.

5.5.6 Обов'язковий перелік елементів благоустрою бульварів треба приймати за п. 5.2.9.

5.5.7 Бульвар треба відділяти від іншої частини вулиці смугою зелених насаджень з метою захисту від шуму та пилу. У разі, якщо треба відкрити перспективу на пам'ятник або будову, які знаходяться на кінці алеї, середину бульвару потрібно відводити під газон або партер, а прогулянкові алеї розміщувати сторонами цього партеру. Зелені насадження бульвару мають створювати у місцях прогулянок та відпочинку необхідну тінь, відкривати вид на найбільш привабливі об'єкти та закривати об'єкти, небажані для обзору.

На озелених ділянках бульвару розміщують майданчики для відпочинку дорослих та для розваг дітей, декоративні елементи, водні пристрої, квітники тощо.

5.5.8 Захисна зелена смуга, що ізолює бульвар від вулиці, має складатись з ряду дерев та щільного живоплоту. Розмір захисної смуги треба визначати згідно з ДБН В.2.3-5. Живопліт з світлолюбних кущів не треба розміщати безпосередньо

під кронами дерев, оскільки за таких умов дерева не зможуть нормально розвиватися, мають пригнічений вигляд та швидко висихають.

5.5.9 Затінення пішохідних доріжок треба здійснювати шляхом влаштування алеї вздовж пішохідних доріжок і посадкою дерев біля майданчиків відпочинку у тих місцях, куди у певні години дерева будуть відкидати тінь на частину майданчика. Якщо ширина бульвару достатня, рядові посадки дерев замінюють посадкою їх груп. Дерев повинні мати щільне листя, що захищає територію бульвару від пилу.

5.5.10 Відстань між деревами у рядових посадках залежить від діаметра крони дерев, від швидкості їх росту та необхідності створити умови для провітрювання бульвару. Діаметр крони дорослих ширококронних дерев у рядових посадках складає від 50 % до 60 % їх висоти. Виходячи з цього можна визначити, що для дерев висотою до 15 м відстань має дорівнювати від 7,5 м до 10 м. Відстань між рослинами у залежності від розрахункової величини крони і швидкості росту дерев, наведено у таблиці 6.

Таблиця 6

Породи дерев	Рекомендована відстань, м	
	з прорідженням	без прорідження
Деревинні породи з широкою кроною:		
а) високорослі (більше ніж 15 м) дерева, що швидко зростають	4,5-5,5	6-8
б) середньорослі (від 10 м до 16 м) дерева, що повільно зростають	3,5-4,5	5-6
в) низькорослі дерева (до 10 м)	2,5-5,5	4-5
Деревинні породи з вузькою кроною	-	3-4

5.5.11 Для живоплотів треба підбирати кущі, що легко підстригаються, з щільним листям або хвойні породи.

5.6 Вулиці, дороги, провулки, узвози, проїзди, пішохідні та велосипедні доріжки

5.6.1 Вулиці і дороги проектують згідно з ДБН 360, ДБН В.2.3-5, ДБН В.2.3-4.

5.6.2 Обов'язковий перелік елементів благоустрою на території вулиць та доріг має включати: тверді види покриття дорожнього полотна і тротуарів, елементи сполучення поверхонь, озеленення вздовж вулиць і доріг, огороження небезпечних місць, освітлювальне обладнання, носії інформації дорожнього руху (дорожні знаки, розмітка, світлофорні пристрої, обладнані звуковим сигналом і стрічкою з візуальною інформацією), урни, пристрої для відведення стічних вод, що утворюються внаслідок випадання атмосферних опадів, пристрої для паркування велосипедів.

5.6.3 Відстані від окремих елементів вулиць і доріг до дерев і чагарників треба приймати згідно з ДБН В.2.3-5.

5.6.4 Зупинкові, посадкові майданчики та автопавільйони треба проектувати згідно з ДБН В.2.3-5 і ДБН В.2.3-4.

Обов'язковий перелік елементів благоустрою зупинок громадського транспорту має включати: навіс, лави для сидіння, освітлювальні пристрої, інформаційні засоби для інвалідів та інших маломобільних груп населення: засоби для озвучення інформації та рельєфна плоско друкована інформація, інші спеціальні види інформації, необхідні для інвалідів з вадами зору і слуху.

5.6.5 Обов'язковий перелік елементів благоустрою на території проїздів має включати: тверді види покриття, елементи сполучення поверхні проїзду з газоном і тротуаром, озеленення, освітлювальне обладнання, пристрої для відведення стічних вод, що утворюються внаслідок випадання атмосферних опадів.

5.6.6 Окремим видом проїздів є велосипедні доріжки, які треба проектувати згідно з ДБН В.2.3-5 і ДБН В.2.3-4. Обов'язковий перелік елементів комплексного благоустрою велосипедних доріжок має включати: твердий тип покриття, елементи сполучення поверхні велосипедної доріжки з прилеглими територіями, пристрої для паркування велосипедів.

5.6.7 На велосипедних доріжках треба передбачати:

- у разі розміщення вздовж вулиць і доріг – освітлення;
- у разі розміщення на рекреаційних територіях – озеленення, при цьому насадження вздовж велосипедних доріжок не повинні скорочувати габарити доріжки, висота вільного простору над рівнем покриття доріжки має складати не менше ніж 2,5 м.

5.6.8 У процесі формування вулично-шляхової мережі треба передбачати веловізкові доріжки для переміщення людей з обмеженими фізичними можливостями. Ширина шляху руху на ділянці у разі зустрічного руху інвалідів на кріслах-колясках повинна бути не менше ніж 1,8 м з урахуванням габаритних розмірів крісел-колясок відповідно до ДБН 2.2-17.

5.6.9 Під час проектування пішохідних вулиць, доріжок, тротуарів, алей, стежок треба забезпечувати: мінімальну кількість перетинів з транспортними комунікаціями, можливість безпечного, безперешкодного та зручного пересування інвалідів та інших маломобільних груп населення.

5.6.10 Обов'язковий перелік елементів благоустрою на території пішохідних тротуарів і доріжок має включати: тверді види покриття, елементи сполучення поверхонь, урни, освітлювальне обладнання, лави (на території об'єктів рекреації).

Елементи сполучення поверхонь не повинні мати бар'єрів (перепадів за висотою).

Перша та остання сходинки сходів, які сполучають поверхні мають бути пофарбовані контрастний колір для безпечного пересування інвалідів з вадами зору.

5.6.11 На ділянках доріг, призначених для руху осіб з обмеженою здатністю до пересування, ухили, горизонтальні ділянки, розмітку, рельєфні елементи треба приймати згідно з ДБН В.2.2-17.

Пішохідні доріжки, тротуари і пандуси, якими користуються особи з обмеженою здатністю до пересування на кріслах-колясках та інші маломобільні групи населення, повинні мати тверде шорстке покриття, яке в разі намокання не стає слизьким. Ширину пішохідних доріжок треба приймати не меншою ніж 1,8 м. Поздовжній їх ухил не повинен перевищувати 5 %, а поперечний - 1 %. У місцях перепаду рівнів між горизонтальними ділянками пішохідних шляхів треба передбачати влаштування пандусів і сходів. Ухил кожного маршруту пандуса не повинен перевищувати 8 %, а його довжина повинна бути не більшою ніж 10 м. За необхідності влаштування маршруту пандусу більшої довжини треба влаштовувати горизонтальні площадки для відпочинку довжиною не менше ніж 1,8 м. Ширина пандуса повинна бути: для одностороннього руху - не меншою ніж 1,2 м; для двостороннього руху - не меншою ніж 1,8 м. Якщо поздовжній ухил перевищує зазначені межі для осіб з обмеженою здатністю до пересування, які користуються кріслами-колясками, треба передбачати спеціальні доріжки або пандуси. Краї пішохідних доріжок повинні бути позначені тактильним або контрастним покриттям.

Уздовж обох боків усіх сходів і пандусів, а також біля всіх перепадів висот більше 0,45 м, якими користуються інваліди та інші маломобільні групи населення, треба встановлювати огорожу з поручнями згідно з ДБН В.2.2-17. Поручні вгорі і внизу сходів, паралельні до підлоги, треба продовжувати на 300 мм далі від крайньої сходинки.

5.6.12 Покриття пішохідного переходу треба виконувати контрастним та рельєфним з метою створення умов для переходу як інвалідів, які користуються візками, так і інвалідів з вадами зору.

На пішохідних переходах максимальна висота бордюру у місці перетину з проїжджою частиною не повинна перевищувати 0,025 м.

5.6.13 Майданчики для паркування транспортних засобів повинні відповідати нормам, нормативам, стандартам у сфері благоустрою населених пунктів. Організацію та порядок паркування транспортних засобів на вулицях і дорогах населених пунктів треба здійснювати відповідно до вимог [12].

5.6.13.1 Під час проектування майданчиків для паркування треба виходити з таких нормативних параметрів:

- розміри місця для паркування (з врахуванням мінімально припустимих зазорів безпеки 0,5 м) легкових автомобілів - 2,3 м × 5,0 м, вантажних автомобілів - 3,0 м × 8,0 м, автопоїздів - 3,5 м × 20,0 м, туристичних автобусів - 3,5 м × 15,0 м. Зазори безпеки допускається збільшувати до 0,7 м;

- мінімальна ширина проїздів: із двобічним рухом - 8 м, з одnobічним рухом - 4,0 м;

- радіуси заокруглення бортового каменю - не менше ніж 6 м.

Розміри місця для паркування транспортних засобів загального призначення, якими керують інваліди, або транспортних засобів спеціального призначення, що їх перевозять, наведено у п. 4.19.5.

5.6.13.2 Залежно від конфігурації та розмірів майданчика для паркування, організації в'їзду - виїзду може бути прийняте одно- та багаторядне розміщення транспортних засобів з розставленням машин з одного боку проїзду та уздовж обох протилежних його боків, паралельно, перпендикулярно або під кутом до поздовжньої осі проїзду.

При цьому повинна бути дотримана вимога раціонального використання відведеної території, забезпечення безпеки руху транспорту та пішоходів (розділення їхніх напрямків руху) у межах майданчика для паркування і на прилеглих вулицях та проїздах.

5.6.13.3 Рух автомобілів територією майданчика для паркування треба передбачати однобічним, а у разі місткості майданчика для паркування більше 100 місць для паркування - без зустрічних потоків і таких, що пересікаються. У межах майданчиків для паркування незалежно від їхньої місткості допускається зустрічний і перехресний рух транспортних засобів за їх інтенсивності не більше 5 одиниць за годину.

5.6.13.4 Майданчики для паркування більше 50 транспортних засобів повинні мати не менше ніж два в'їзди-виїзди: один для регулярного руху (головний), інші - для аварійної евакуації транспортних засобів. Аварійні виїзди виходять на внутрішньоквартальні проїзди житлового району.

Кількість аварійних виїздів встановлюють виходячи з розрахунку - один виїзд за кількості понад 50 до 200 транспортних засобів і додатково один виїзд на кожні наступні повні або неповні 200 транспортні засоби.

За малої місткості (до 50 місць) допускається об'єднаний в'їзд-виїзд завширшки не менше ніж 4,5 м. На майданчиках для паркування більшої місткості в'їзд і виїзд повинні бути розосередженими.

5.6.13.5 В'їзди і виїзди з майданчиків для паркування (автоматичні в'їзні та виїзні термінали) треба розташовувати з відступом від краю проїзної частини на відстань не менше ніж 6,0 м.

Перед автоматичними в'їзними та виїзними терміналами на спеціально обладнаних майданчиках для паркування треба влаштовувати накопичувальні майданчики, виходячи з розрахунку 10% кількості транспортних засобів, що прибувають на майданчик для паркування в годину "пік".

5.6.13.6 Мінімальна відстань від в'їздів на майданчик для паркування та виїзду з нього дорівнює:

від перехресть магістральних вулиць загальноміського та районного значення (від межі проїзної частини)	- 100 м
від перехресть вулиць і проїздів місцевого значення (від межі проїзної частини)	- 35 м
від зони зупинки масового пасажирського транспорту	- 30 м

5.6.13.7 Майданчики для паркування треба проектувати з твердим покриттям (асфальтобетонне, бетонне, гравійне, щебеневе) та ухилами в поздовжньому напрямку осей автомобілів не більше 1% і в поперечному - не більше 4%.

Мінімальний ухил призначають залежно від типу покриття з урахуванням забезпечення поверхневого стоку.

5.6.13.8 Спеціально обладнані майданчики для паркування повинні мати освітленість горизонтальної поверхні не менше ніж 4 лк.

5.6.13.9 Протипожежні відстані від меж відкритих майданчиків для паркування до будівель і споруд треба приймати:

- до виробничих будинків та споруд:	
I, II та III ступенів вогнестійкості з боку стін без прорізів	- не нормуються
I, II та III ступенів вогнестійкості з боку стін з прорізами	- не менше ніж 9 м
IV ступеня вогнестійкості з боку стін без прорізів	- не менше ніж 6 м
IV ступеня вогнестійкості з боку стін з прорізами	- не менше ніж 12 м
інших ступенів вогнестійкості незалежно від наявності прорізів	- не менше ніж 15 м
- до адміністративних та побутових будинків:	
I, II та III ступенів вогнестійкості	- не менше ніж 9 м
інших ступенів вогнестійкості	- не менше ніж 15 м

5.7 **Пляжі**

5.7.1 Характеристики пляжів за ступенем придатності для організації сприятливих умов відпочинку:

- морські пляжі

1-й тип – пляжна смуга з однорідним покриттям (пісок, галька тощо) шириною 50 м і більше. Прилегла територія - зі спокійним рельєфом шириною більше ніж 100 м розміщена не більше ніж на 3 м над рівнем моря;

2-й тип – пляж, що не потребує спеціальних інженерних заходів щодо його захисту від агресивного впливу води тощо. Пляжна смуга з неоднорідним або однорідним покриттям. Прилегла територія - зі спокійним рельєфом шириною від 30 м до 100 м розміщена на висоті не більше ніж 6 м над рівнем моря;

3-й тип – пляжна смуга з неоднорідним покриттям. Прилегла територія або відсутня або має ширину менше ніж 30 м та розміщена на висоті від 6 м до 10 м над рівнем моря;

4-й тип – пляж, що потребує проведення робіт для розміщення необхідних приміщень і пляжного обладнання. Пляжна смуга з неоднорідним покриттям шириною не більше ніж 15 м. Прилегла територія - або зовсім відсутня або розміщена на крутому схилі на висоті більше ніж 10 м над рівнем моря;

- річкові та озерні пляжі

1-й тип – пляж з шириною зони затоплення не більше ніж 150 м;

2-й тип – пляж з шириною зони затоплення від 150 м до 250 м;

3-й тип – пляж, що потребує проведення робіт із захисту або намівання території з шириною зони затоплення від 250 м до 500 м;

4-й тип – пляж, що потребує проведення робіт з захисту територій від повені з шириною зони затоплення більше ніж 500 м.

5.7.2 Під час вибору місця розташування земельної ділянки для будівництва та обслуговування будинків, споруд і території пляжу треба враховувати наступне:

- розміщення об'єкту з урахуванням затвердженої містобудівної документації тільки у відведених місцях, узгоджених установами та закладами державної санітарно-епідеміологічної служби згідно з санітарним законодавством;
- можливість забезпечення централізованого водопостачання й каналізування об'єкта відповідно до вимог Водного кодексу України;
- відстань земельної ділянки від місць скидання стічних вод відповідно до вимог ГОСТ 17.1.5.02;
- можливість виникнення несприятливих і небезпечних геологічних процесів (зсуви, обвали тощо);
- розташування автостоянки за межами 100-метрової смуги вздовж моря відповідно до ДБН 360.

5.7.3 Місце та умови розміщення пляжу повинні відповідати вимогам ДБН 360.

Для збільшення площі пляжів їх розміщують на двоповерхових спорудах.

5.7.4 Обов'язковий перелік елементів благоустрою пляжів має включати: тверді види покриття проїзду, комбіновані види покриття доріжок, озеленення, питні фонтанчики, лави, урни, контейнери для збирання побутових відходів, обладнання пляжу (навіси від сонця, лежаки, кабінки для переодягання тощо), пристрої для паркування велосипедів.

5.7.5 Залежно від висоти берегового уступу (крутості схилу) за наявності технічних можливостей, усі пляжі населеного пункту треба обладнати пристроями, що забезпечують вільний доступ інвалідів та інших маломобільних груп населення до зони відпочинку (пандуси, підйомники, рельєфні доріжки зі змінним покриттям для інвалідів з вадами зору, перила тощо), при цьому рекомендується один з пляжів повністю облаштувати як пляж для інвалідів та інших маломобільних груп населення.

5.7.6 На пляжах треба виділяти три ландшафтні зони:

- акваторія;
- пляжна;
- припляжна.

Розрахунок розміру ландшафтних зон на одного відвідувача наведено у таблиці 7.

Таблиця 7

Зона	Тип пляжу		
	морський	річний	озерний, на штучних водоймищах
1	2	3	4
Акваторія, м ²	5-10	5-10	5-10
Пляжна зона, м ²			
на піску	5	5-8	8
на гальці	5	-	-
на траві	-	8-10	8-10

Припляжна зона, м ²	5-15	15-20	10-20
-----------------------------------	------	-------	-------

Площу території різного функціонального використання у припляжній, пляжній зонах і акваторії треба визначати з урахуванням показників, наведених у ДБН 360.

5.7.7 Пляжі треба облаштувати громадськими вбиральнями та обладнанням для збирання та зберігання побутових відходів згідно з державними санітарними нормами і правилами утримання територій населених місць.

5.7.8 Ділянки адміністративно - господарського двору треба розташовувати за межами прибережних захисних смуг водних об'єктів, на територіях, що не затоплюються, біля існуючих інженерних мереж, комунікацій та під'їздів до пляжу з урахуванням вимог ст. 88, 89, 90 Водного кодексу України.

Розрахунок площі адміністративно-господарчих приміщень треба проводити відповідно до СНиП 2.09.04.

Якщо пляж складається з декількох віддалених одна від одної ділянок, на кожній з них треба виділити окремі приміщення для обслуговуючого персоналу.

Площу складських приміщень треба визначати відповідно до СНиП 2.11.01.

Площу ремонтної майстерні треба визначати з урахуванням: габаритів обладнання, що ремонтується, об'єму робіт, що виконуються, кількості штатних одиниць:

слюсарна – не менше ніж 15 м² на одного працівника;

столярна – не менше ніж 23 м² на одного працівника;

фарбувальна – не менше ніж 10 м² на одного робітника.

Слюсарні та столярні майстерні треба блокувати з коморами та складами. Площа таких приміщень залежить від об'єму робіт та послуг.

Будівництво самостійних ремонтних майстерень можливо з урахуванням технічної бази підприємства.

Розміри душових кабін приймають: 0,9 м х 0,9 м або 1 м х 1 м з висотою від 2 м до 2,1 м, з роздягальною площею 0,45 м²; лійку треба розташовувати на висоті 2,3 м.

Розміри кабін громадських вбиралень приймають відповідно до п. 9.3.12 та ДБН В.2.2-17.

У побутових приміщеннях (гардеробних) треба розташовувати шафи для домашнього одягу розміром не менше ніж 0,3 м - 0,35 м та висотою 1,8 м.

5.7.9 Усі стаціонарні та великогабаритні елементи благоустрою пляжів треба розміщати на території, прилеглий до пляжу поза зоною затоплення або зоною досягнення штормовими хвилями. У пляжній зоні можливо розміщення переносного обладнання і пляжних меблів. У тих випадках, коли прилегла до пляжу зона відсутня або вона недостатня за площею для розміщення необхідного обладнання (3 та 4 типи пляжів), можливо встановлення нестаціонарних споруд та елементів благоустрою, які швидко знімаються або демонтуються.

5.7.10 Якщо на річкових пляжах зона затоплення або ширина пляжної смуги перевищують 250 м, і усі стаціонарні споруди знаходяться на великій відстані від

відпочиваючих, треба передбачати додаткове сезонне обслуговування у вигляді легких збірно-розбірних будівель, виїзних фургонів, лотків та встановлювати їх не далі ніж 100 м від лінії урізу води.

5.7.11 Гардероби, павільйони побутового обслуговування і прокату, кафе, інформаційні щити, покажчики треба розміщувати біля входів на пляж або у безпосередній близькості від основних транзитів прилеглої до пляжу зони з урахуванням вимог ст. 88, 89, 90 Водного кодексу України.

5.7.12 Рятувальні станції і медпункти треба розміщувати у межах пляжної та прилеглої до пляжу зон на підвищених ділянках, що забезпечують достатню видимість з будь-якої точки пляжу.

5.7.13 Тіньові навіси і кабінки для переодягнення треба встановлювати на межі пляжної та прилеглої до пляжу зон. На вузьких та витягнутих пляжах тіньові навіси встановлюють у один ряд. Тіньові навіси треба обладнувати лавами із спинками, а на пляжах, підвладних холодним північно-східним та північно-західним вітрам - вітрозахисними екранами.

5.7.14 На території пляжу треба встановлювати гідротехнічні споруди (питні фонтанчики) з підведенням питної води із системи централізованого водопостачання, якість якої має відповідати вимогам ДСанПіН №383. Відведення води з питних фонтанчиків треба здійснювати до пляжної системи водовідведення, з обов'язковою її організацією на території пляжної зони. Відстань між місцями розташування устаткування для питної води не повинна перевищувати 70 м.

5.7.15 Усі об'єкти та споруди, пішохідні доріжки та шляхи (кабінки для переодягнення, туалетні та душові приміщення, адміністративні приміщення тощо) треба проектувати з урахуванням потреб інвалідів та інших маломобільних груп населення відповідно до вимог ДБН В.2.2-17.

5.7.16 Санітарне очищення пляжів треба виконувати згідно з санітарними нормами і правилами.

5.8 Інші території загального користування

5.8.1 Місця та зони виходу тварин

5.8.1.1 В межах житлового кварталу, мікрорайону треба визначити місця для виходу тварин. Пішохідна доступність від міста проживання до майданчика не повинна перевищувати 300 м.

5.8.1.2 Місця для виходу тварин відводять на території житлової забудови, рекреаційних територіях спільного користування (крім територій пляжів та місць масового відпочинку), у смузі відведення залізничних колій, швидкісних автомагістралей, на пустирях, у лісах, лісопосадках, на територіях, що мало відвідуються, на території санітарно-захисної зони навколо АЗС, а також за межами першого і другого поясу зон санітарної охорони джерел водопостачання.

5.8.1.3 У детальних планах території нових районів, кварталів житлової і змішаної забудови, їх реконструкції, перебудови треба обов'язково передбачити місця для виходу тварин.

5.8.1.4 Місця для вихулу тварин треба визначати на відстані не менше ніж 40 м від житлових будинків, дитячих та спортивних майданчиків та об'єктів соціальної сфери згідно ДСП 173.

5.8.1.5 Зменшення відстані в центральних щільно забудованих районах дозволено лише за погодженням з органами місцевого самоврядування та санітарною службою. В цьому випадку відстань треба визначати беручи до уваги місцеві умови, але не менше ніж 25 м від вищевказаних об'єктів і майданчиків.

5.8.1.6 Покриття місць та зон для вихулу собак повинно бути піщано-земляним, гравійно-піщаним, з трави (суцільна низька рослинність), поверхня повинна бути рівною.

5.8.1.7 Всі місця та зони для вихулу тварин треба обладнати спеціальними попереджувальними знаками, а також табличками з зазначенням назв та телефонів установ, які відповідають за їх технічний та санітарний стан.

Місця та зони для вихулу тварин треба обладнати контейнерами для збирання побутових відходів та екскрементів.

6 БЛАГОУСТРІЙ ПРИБУДИНКОВИХ ТЕРИТОРІЙ

6.1 На території з колективним користуванням прибудинковою територією (багатоквартирна багатопверхова забудова) треба передбачати: транспортний проїзд (проїзди), пішохідні комунікації (основні, другорядні), велодоріжки, майданчики (дитячі, спортивні, відпочинку, розміщення контейнерів для збирання побутових відходів, гостьових автостоянок, майданчики для вихулу собак), озеленення території. В усіх місцях перетину пішохідних шляхів з проїздами необхідно влаштовувати плавні переходи для зручності пересування інвалідів та інших маломобільних груп населення. Висоту бордюрів на краях пішохідних шляхів на ділянці приймають згідно з ДБН В.2.2-17. Біля будинку треба обов'язково розмежувати проїзду та пішохідну частини.

6.2 Проїзди, пішохідні та велосипедні доріжки на прибудинковій території треба проектувати відповідно до вимог ДБН 360.

Трасування внутрішньоквартальних проїздів повинне забезпечувати механізоване прибирання сміття і снігу без "мертвих зон", недоступних для спеціально обладнаних транспортних засобів, що здійснюють механізоване прибирання.

Із зовнішнього боку проїздів треба залишати технічну смугу для складування снігу під час його прибирання з проїздів.

Використання майданчиків розворотів для зупинки і зберігання транспортних засобів заборонено.

6.3 Обов'язковий перелік елементів благоустрою на прибудинковій території колективного користування повинен включати: тверді види покриття проїзду, різні види покриття майданчиків, елементи сполучення поверхонь, обладнання майданчиків, озеленення, освітлювальне обладнання, урни, пристрої для паркування велосипедів.

6.4 Вимощення по периметру будівель повинне щільно примикати до цоколя будівлі. Ухил вимощення повинен бути не менше ніж 1% і не більше ніж 10%.

У місцях, недоступних для роботи механізмів, основу під вимощення ущільнюють уручну до зникнення відбитків від ударів трамбівки і припинення переміщень ущільненого матеріалу.

Зовнішня кромка вимощення в межах прямолінійних ділянок не повинна мати скривлення по горизонталі і вертикалі більше ніж 0,01 м. Бетонне вимощення за морозостійкістю повинно відповідати вимогам, що пред'являються до дорожнього бетону.

6.5 Озеленення прибудинкової території треба формувати між вимощенням житлового будинку і проїздом (прибудинкові смуги озеленення), між проїздом та зовнішніми межами території: на прибудинкових ділянках – квітники, клумби, рослини, що в'ються, компактні групи кущів, невисоких окремо стоячих дерев; на іншій території – вільні композиції і різноманітні прийоми озеленення. Рекомендується використання декоративних видів зелених насаджень.

6.6 Розміщення на прибудинковій території, що розташована вздовж магістральних вулиць, майданчиків (дитячих, спортивних, для розміщення контейнерів) заборонено.

6.7 Дозволено проектувати огороження як окремих ділянок, так і усієї прибудинкової території садибної забудови. Висота огорожень має бути не більше, ніж 2,0 м за межами сусідніх земельних ділянок та не більше, ніж 2,5 м на межі з вулицею для забезпечення нормативної інсоляції та провітрювання суміжних територій.

6.8 Утримання прибудинкових територій треба здійснювати відповідно до вимог [13].

6.9 Дитячі майданчики

6.9.1 Дитячі майданчики організовують у вигляді окремих майданчиків для різних вікових груп або як комплексні ігрові майданчики із зонуванням за віковими інтересами. Для підлітків (від 12 років до 16 років) організовують спортивно-ігрові комплекси.

Розміщення дитячих майданчиків на покрівлях напівпідземних і наземних споруд забороняється, оскільки не створюватиме можливості для рухливих ігор дітей та не гарантуватиме безпеку дітей від травматизму.

6.9.2 Дитячі майданчики для дітей ясельного та дошкільного віку треба розміщувати на ділянках житлового кварталу (житлового комплексу), майданчики для дітей молодшого та середнього шкільного віку, комплексні ігрові майданчики розміщують на озелених територіях житлового району, спортивно-ігрові комплекси – у парках житлового району.

6.9.3 Відстань від вікон житлових та громадських будинків до меж дитячих майданчиків треба визначати згідно з ДБН 360.

6.9.4 Для попередження травм у разі падіння дітей дитячі ігрові майданчики обладнують ударопоглинальним покриттям.

Покриття майданчиків для дітей ясельного віку та дошкільного треба приймати згідно з ДБН В.2.2-4.

М'які види покриття (піщане, ущільнене піщане на ґрунтовій основі або гравійній крихті, м'яке гумове або м'яке синтетичне) треба передбачати на дитячому майданчику у місцях розміщення ігрового обладнання та інших місцях, пов'язаних з можливим падінням дітей. На місцях встановлення лав треба улаштовувати тверді види покриття. У разі трав'яного покриття майданчиків треба передбачати пішохідні доріжки до ігрового обладнання з твердим, м'яким або комбінованими видами покриття.

6.9.5 Площу дитячих майданчиків на територіях житлового середовища треба приймати згідно з ДБН 360 та ДСП № 173 в залежності від кількості населення.

6.9.6 Обов'язковий перелік елементів благоустрою на дитячому майданчику повинен включати: м'які види покриття, елементи сполучення поверхні майданчиків з газоном, озеленення, ігрове обладнання, лави, урни, освітлювальне обладнання.

6.9.7 Для сполучення поверхонь майданчика і газону треба приймати садові бортові камені зі скошеними та закругленими краями.

6.9.8 Дитячі майданчики треба озеленювати посадками дерев і кущів. Місце розміщення дитячого майданчика треба обирати згідно з СанПиН 2605 із розрахунку інсоляції його протягом 3 годин світлового дня. Дитячі майданчики треба обсаджувати по периметру смугою зелених насаджень. Дерева із східного і північного боку майданчика треба висаджувати не ближче ніж 3 м, а з південного та західного боку – не ближче ніж 1 м від краю майданчика до вісі дерева. На дитячих майданчиках заборонено висаджування дерев з колючками, а також рослин з отруйними плодами.

6.9.9 Освітлювальне обладнання має функціонувати у режимі освітлення території майданчика. Заборонено влаштування освітлювального обладнання на висоті менше ніж 2,5 м.

6.10 Спортивні майданчики

6.10.1 Спортивні майданчики, призначені для занять фізкультурою та спортом усіх вікових груп населення, треба проектувати у складі прибудинкових територій житлових кварталів та зон рекреаційного призначення згідно з ДБН 360 або окремих підприємств та об'єктів громадського призначення згідно з ДБН В.2.2-13.

6.10.2 Обов'язковий перелік елементів благоустрою на спортивному майданчику повинен включати: м'які або газонні види покриття, спортивне обладнання, озеленення, освітлення, огороження, урни, пристрої для паркування велосипедів.

6.10.3 Озеленення розміщують за периметром майданчика, висаджуючи дерева, що швидко зростають, на відстані не менше ніж 2 м від краю майданчика. Не рекомендується застосовувати дерева і кущі, які мають блискуче листя, дають велику кількість летючого насіння, рясно плодоносять і рано скидають листя. Для огороження майданчика використовують вертикальне озеленення.

6.10.4 Майданчики треба огороджувати сітчастим огороженням висотою від 2,5 м до 3 м, а у місцях, де спортивні майданчики примикають один до одного – висотою не менше ніж 1,2 м.

6.10.5 Відстань від фізкультурних та ігрових спортивних майданчиків до вікон найближчих житлових будинків становить від 10 м до 40 м і більше в залежності від рівнів шуму, що створюються під час їх використання.

7 БЛАГОУСТРІЙ ТЕРИТОРІЇ ПІДПРИЄМСТВ

7.1 Під час проектування благоустрою території підприємств треба керуватися СНиП II-89.

7.2 Територія виробничого підприємства включає такі зони: громадського призначення, виробничу територію з відкритими майданчиками та допоміжними об'єктами виробництва і господарств, гостьові стоянки, зону відпочинку і зону озеленення, в тому числі спортивну зону, а також санітарно-захисну зону.

Зони громадського призначення та відпочинку треба максимально ізолювати від виробничої території з відкритими майданчиками та допоміжними об'єктами виробництва і господарств захисними насадженнями, носіями звуко-світло-кольорової інформації, що попереджують про небезпеку, а також - постійними та тимчасовими огороженнями різних видів.

Усі об'єкти і приміщення зон громадського призначення та відпочинку повинні бути доступними для інвалідів та інших маломобільних груп населення згідно з ДБН В.2.2-17.

7.3 Загальну площу озеленення промислових територій треба визначати:

- для територій розміром менше ніж 5000 м² з чисельністю менше ніж 2500 працівників - із розрахунку 3 м² на одного працівника; на територіях міст та біля магістралей цей показник може бути зменшеним до 1 м² та компенсованим озелененням приміщень;

- для територій з чисельністю більше ніж 2500 працівників та (або) площею більше ніж 5000 м² - із розрахунку не менше ніж 10% від загальної території.

У разі створення зелених насаджень між окремими об'єктами підприємства дерева треба розташовувати не ближче ніж 5 м від об'єктів. Заборонено висаджувати хвойні та інші породи дерев та чагарників, що легко запалюються.

7.4 Передзаводську територію – вільний простір зони громадського призначення для проведення громадських заходів виробничого підприємства – розміщують біля адміністративної, основної виробничої будівлі або біля головних прохідних як усередині меж територій виробничого призначення, так і на прилеглих до них територіях населеного пункту. Площу передзаводської території треба визначати з розрахунку від 0,6 га до 0,9 га на 1 тис. працюючих. Під озеленення та розміщення елементів благоустрою треба відводити від 40 % до 50 % передзаводської території.

7.5 Озеленення проектують вздовж пішохідних комунікацій (з одного або з двох боків) у вигляді газонів і квітників, рядових посадок дерев і кущів.

7.6 Озеленення формують у вигляді живописних композицій, що виключають одноманітність і монотонність

7.7 Обов'язковий перелік елементів комплексного благоустрою передзаводської території має включати: тверді види покриття, елементи сполучення поверхонь, озеленення, лави, урни, контейнери для збирання побутових відходів, флагштоки, освітлювальне обладнання, носії інформаційного оформлення, пристрої для паркування велосипедів.

Рекомендується передбачати: види покриття у вигляді плиткового мощення, розміщення елементів декоративно-прикладного оформлення, водних пристроїв, обладнання архітектурно-декоративного освітлення. Озеленення майдану проектують як партерне або формують у вигляді скверу, використовуючи кольорове оформлення і мобільні форми озеленення.

7.8 На передзаводській території розміщують малі архітектурні форми, засоби зовнішньої реклами та інформації.

7.9 Мінімальну ширину основних пішохідних комунікацій треба приймати 2,25 м, другорядних - 1,5 м, розрахункову ширину – виходячи з потужності пішохідних потоків, але не більше ніж 800 чол/год на 1 м ширини дороги.

7.10 Обов'язковий перелік елементів благоустрою на території пішохідних комунікацій має включати: тверді види покриття, елементи сполучення поверхонь, озеленення (в тому числі - мобільне), урни і контейнери для побутових відходів, освітлювальне обладнання.

7.11 Розміри майданчиків відпочинку треба визначати за нормою від 1 м² до 1,2 м² на місце (кількість місць – від 10 % до 15 % від працюючих у найбільш численну зміну). Сума відстаней від робочого місця до їдальні та від їдальні до майданчику відпочинку повинна складати не більше ніж 300 м. У разі шумного характеру виробництва треба застосовувати форми тихого відпочинку та спокійні за кольором та формою елементи благоустрою, у разі одноманітного, монотонного характеру виробництва – активні форми відпочинку та різноманітні елементи благоустрою яскравого фарбування.

7.12 Обов'язковий перелік елементів благоустрою на майданчиках відпочинку має включати: тверді види покриття, елементи сполучення поверхонь, озеленення, лави, столи для ігор, урни, освітлювальне обладнання.

7.13 Автостоянки для зберігання легкових автомобілів, велосипедів, мотоциклів треба розміщати у стороні від основних транспортних та пішохідних потоків із забезпеченням умов маневреності. Розміри автостоянки легкових автомобілів треба розраховувати згідно з ДБН В.2.3-15 та ДБН В.2.2-17, 10% місць, але не менше ніж 1 місце, треба виділяти для інвалідів.

Розміри майданчиків для стоянки велосипедів і мотоциклів треба визначати з розрахунку їх кількості за зміну (від 5 % до 7 %) і нормою: на велосипед – не більше ніж 0,6 м² у разі спирання на одне колесо і не більше 0,9 м² у разі спирання на два колеса; на мотоцикл або моторолер не більше ніж 3 м².

7.14 Обов'язковий перелік елементів благоустрою на майданчиках для стоянки легкових автомобілів, велосипедів, мотоциклів має включати: тверді види покриття, елементи сполучення поверхонь, пристрої для паркування велосипедів, розмітку, освітлювальне обладнання, урни. Можна влаштовувати огороження.

7.15 Об'єкти рекреації треба формувати, як правило, у вигляді скверів для короткочасного відпочинку перед зміною або після неї. Сквер треба розміщати на території, максимально захищеній від несприятливих впливів виробничої діяльності. Обов'язковий перелік елементів благоустрою треба приймати за п. 5.3.2

7.16 Обов'язковий перелік елементів благоустрою санітарно-захисної зони виробничого підприємства має включати: елементи сполучення озелененої ділянки з прилеглими територіями (бортовий камінь, підпірні стінки тощо), елементи захисту насаджень і ділянок озеленення.

7.17 Територія підприємств та майданчики для стоянки транспортних засобів треба обладнати пристроями для збирання та відведення стічних вод, що утворюються внаслідок випадання атмосферних опадів та спорудами з їх очищення.

8 БЛАГОУСТРІЙ ТЕРИТОРІЙ ВОДООХОРОННИХ ЗОН ТА ПРИБЕРЕЖНИХ ЗАХИСНИХ СМУГ

8.1 Природні та штучні водойми в межах населених пунктів

8.1.1 Систему водойм в межах населених пунктів складають природні акваторії (озера, ставки тощо) і штучні акваторії (водосховища, канали, відкриті плавальні басейни тощо).

8.1.2 Благоустрій територій акваторій та прибережних захисних смуг водойм треба здійснювати в залежності від складу та функціонального призначення території, стану берегів та зелених насаджень тощо.

8.1.3 Під час проектування структури водоймища з існуючими зеленими насадженнями рекреаційні комплекси або окремі об'єкти розміщують лише на одному березі, залишаючи незайманими насадження на протилежному березі.

8.1.4 На території зони відпочинку в прибережних смугах встановлюють питні джерела, урни, контейнери для збирання побутових відходів, санітарні вузли. У місцях масового відпочинку радіус обслуговування для цих пристроїв приймають відповідно до норм, затверджених для пляжів.

8.1.5 Штучні водойми треба створювати на основі розрахунків технологічної схеми з використанням сучасних будівельних технологій та матеріалів, що сертифіковані в Україні.

8.2 Водоохоронні зони в межах населених пунктів

8.2.1 Розміри і межі водоохоронних зон треба встановлювати згідно з Водним кодексом України, ДБН 360 та [14], виходячи з гідрогеологічних, геоморфологічних, ґрунтових і інших умов.

Правовий режим зон санітарної охорони поверхневих та підземних водних об'єктів визначають згідно з [15].

8.2.2 Проект благоустрою водоохоронних зон водних об'єктів розробляють як для всієї території водоохоронної зони водного об'єкту у складі єдиного проекту планування, так і для її ділянок у складі проектів планування для окремих територій: природного комплексу, житлових, виробничих тощо.

8.2.3 У межах водоохоронних зон розміщують за погодженням із органами охорони природи та санітарної служби окремі об'єкти виробничої і соціальної сфери, обладнані централізованою каналізацією та спорудами, що забезпечують охорону водних об'єктів від забруднення, засмічення та виснаження вод.

8.2.4 Для ділянок рік, ув'язнених в закриті колектори, замість водоохоронних зон треба встановлювати зони технічного обслуговування колектора.

8.2.5 В межах водоохоронних зон залежно від призначення і стану водного об'єкту, функціонального призначення і стану прилеглих територій і їх природної цінності треба виділяти наступні категорії територій:

природні території, що особливо охороняються - території природного комплексу, для яких встановлено відповідний статус; проектування в межах територій з цим статусом регламентується режимами особливої охорони і використання природних територій, що особливо охороняються, відповідно до Закону України «Про природно-заповідний фонд України» ;

території реконструкції і екологічної реабілітації - у межах цих територій під час проектування треба передбачати реабілітацію основних функцій водоохоронних зон, відновлення елементів і компонентів природного комплексу відповідно до Закону України «Про природно-заповідний фонд України».

Господарська діяльність у прибережних захисних смугах уздовж річок, навколо водойм та на островах, в прибережних смугах уздовж морів, морських заток і лиманів і на островах – у внутрішніх морських водах регламентується ст. 89 Водного кодексу України.

8.2.7 Для територій обмеження господарської діяльності треба передбачати:

- інженерну підготовку території, що перешкоджає замулюванню і виснаженню водних об'єктів;
- збирання і очищення поверхневого стоку, що виключає попадання забрудненого поверхневого стоку у водні об'єкти;
- функціональне озеленення території;
- належне утримання територій.

8.2.8 Основними завданнями проекту водоохоронної зони є:

- зонування території;
- встановлення меж зони;
- уточнення функціонального профілю і рекреаційної програми;
- розроблення пропозицій щодо комплексної організації і охорони природного ландшафту;
- уточнення мережі і функцій територій не рекреаційного профілю, ув'язування з потребами рекреації.

8.2.9 Обов'язково треба враховувати і відображати всі основні елементи простору, що впливають на загальну планувальну структуру району: будинки та

споруди, зелені насадження, лінії електропередачі, місця водозаборів, каналізаційні мережі тощо.

8.2.10 Зонування території водоохоронної зони треба робити в двох напрямках: функціональне зонування і зонування за режимом охорони і ступенем перетворення природного ландшафту.

Функціональне зонування включає диференціацію території і акваторії за провідним функціональним профілем і видами діяльності.

Функціональне зонування треба узгодити з результатами аналізу і зонуванням природного ландшафту відповідно до допустимого ступеня його використання і перетворення.

Зонування за ступенем перетворення природного ландшафту потрібно у разі уточнення програм рекреаційного навантаження і освоєння.

8.2.11 Зелені насадження водоохоронної зони повинні складати у сукупності комплексну зелену зону та включати зелені насадження загального, обмеженого користування та спеціального призначення. Вони складаються з лісових смуг, урочищ та зелених насаджень штучного походження, створених в процесі зеленого будівництва згідно з [4,5,6,7].

8.2.12 Під час розроблення плану організації ландшафту зони треба визначити наступні заходи:

- з охорони існуючого ландшафту;
- з раціонального використання природних ресурсів;
- з формування нового ландшафту.

8.2.13 За ступенем перетворення і режиму охорони ландшафту виділяють три крупні узагальнені зони:

- урбанізованого ландшафту;
- організованого природного ландшафту;
- природного ландшафту.

8.2.14 Території організованого природного ландшафту треба розташовувати між зоною урбанізованого ландшафту і зоною природного ландшафту. Вони повинні оточувати рекреаційні центри, служити основними зонами відпочинку для відвідувачів цих центрів. Разом з тим території організованого природного ландшафту не повинні служити захисними бар'єрами від доріг з інтенсивним рухом, комунально-господарських і промислових зон.

8.3 Прибережні захисні смуги в межах населених пунктів

8.3.1 В межах водоохоронних зон треба встановлювати прибережні захисні смуги з додатковими обмеженнями природокористування.

8.3.2 Прибережну захисну смугу треба встановлювати для водотоків у відкритому руслі, а також всіх водоймищ незалежно від їх походження згідно з Водним кодексом України та ДБН 360.

8.3.3 Для водних об'єктів, що мають набережну, за наявності зливової каналізації межу прибережної захисної смуги треба поєднувати з парапетом набережної, зовнішньою кромкою газону або тротуару.

8.3.4 Заходи щодо благоустрою прибережних захисних смуг треба проектувати за трьома природними елементами:

- зелені насадження;
- водні простори (акваторії) і їх береги;
- рельєф.

8.3.5 Заходи щодо благоустрою прибережних захисних смуг треба проектувати з урахуванням вимог СНиП 2.01.15.

8.3.6 Зелені насадження прибережних захисних смуг можуть бути двох типів:

- природні;
- пристосовані для цілей рекреації і прийому відвідувачів (як введенням додаткових елементів устаткування, так і частковою зміною самих природних компонентів ландшафту – штучні водні басейни, реконструкція лісу або нові насадження тощо) або інженерного захисту.

8.3.7 Роботи з інженерного захисту території прибережних захисних смуг включають: посів багаторічних трав, посадку дерев і чагарників в поєднанні з посівом багаторічних трав або обдернуванням.

8.3.8 Склад насаджень на схилах річок треба визначати в залежності від характеру формування схилового стоку та розвитку ерозійних процесів на прилеглих землях. Насадження формують у вигляді кількох деревно-чагарникових ярусів.

8.3.9 Підбір рослин, їх розміщення в плані, типи і схеми посадок треба призначати відповідно до ґрунтово-кліматичних умов, особливостей рельєфу і експлуатації схилу (укоосу), норм і термінів посіву трав і інших рослин, а також згідно з вимогами щодо планування схилу ландшафтною архітектурою і охорони навколишнього середовища.

8.3.10 Підбір травосуміші з розвиненою кореневою системою на зсувних схилах повинен забезпечити міцний дерновою покрив.

8.3.11 Деревя для посадки необхідно вибрати з глибокою кореневою системою в поєднанні з породами дерев з поверхневою кореневою системою.

8.3.12 Зелені насадження треба створювати за рахунок швидкорослих господарсько-цінних порід, шляхом висаджування стандартних саджанців, вкорінених і не вкорінених живців.

8.3.13 Можна створювати смуги із вологолюбних порід шляхом забивання кілків на глибину залягання ґрунтових вод.

8.3.14 На дні ярів та виярків, які впадають у річки, обов'язково треба влаштовувати мулофільтри з насаджень чагарникових порід та проводити залуження на відстань не менше ніж 150 метрів від русла річки. Сіянци дерев треба висаджувати на найменш зволжених ділянках, саджанці та укорінені живці - на ділянках достатнього забезпечених вологою, а кілки вологолюбних порід - у місцях надмірного зволоження.

9 ВИМОГИ ДО ПРОЕКТУВАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ БЛАГОУСТРОЮ

9.1 Покриття

9.1.1 Для благоустрою треба використовувати такі види покриття:

тверді (капітальні) – монолітні або збірні, що виконуються з асфальтобетону, цементобетону, природного або штучного каменю тощо;

"м'які" (некапітальні) – такі, що виконуються з природних або штучних сипучих матеріалів (пісок, щебінь, гранітні висівки, керамзит, гумова крихта тощо), що знаходяться у природному стані або у сухих сумішах, ущільнених або укріплених в'язучим;

газонні – такі, що виконуються за спеціальними технологіями підготовки та посадки трав'яного покрову;

комбіновані – сполучення покриттів, вказаних вище (наприклад, плитка, утоплена в газон тощо).

Покриття дитячих та спортивних майданчиків треба виконувати тільки із природних сипучих матеріалів (пісок, щебінь, гранітні висівки, газон). Заборонено використання гумової крихти, ущільнення сипучих в'язучих, а також покриття плиткою цих об'єктів.

9.1.2 Вид покриття, що застосовується у проекті благоустрою, має бути міцним, ремонтпридатним, екологічним, не допускати ковзання. Вибір видів покриття треба здійснювати відповідно до їх цільового призначення: твердих – з врахуванням можливих граничних навантажень, характеру і складу руху, протипожежних вимог; "м'яких" – з урахуванням особливостей окремих територій (дитячих, спортивних майданчиків, майданчиків для вигулу собак, прогулянкових доріжок тощо), газонних і комбінованих – як найбільш екологічних.

9.1.3 Тверді види покриття повинні мати шорстку поверхню з коефіцієнтом зчеплення в сухому стані не менше ніж 0,6, в мокрому - не менше ніж 0,4. Заборонено застосування як покриття кахельної, метласької плитки, гладких або відполірованих плит з штучного і природного каменю на території пішохідних доріжок та тротуарів, в наземних і підземних переходах, на ступенях сходів, майданчиках крилець входу до будівель.

9.1.4 Ухил поверхні твердих видів покриття повинен забезпечувати відведення поверхневих вод - на вододілах за наявності системи дощової каналізації він має складати не менше ніж 4 ‰, за відсутності системи дощової каналізації - не менше ніж 5 ‰. Максимальні ухили треба визначати залежно від умов руху транспорту і пішоходів, але не більше ніж 8% (1:12).

9.1.5 На території населеного пункту всі перешкоди (уступи, ступені, пандуси, дерева, освітлювальне, інформаційне і вуличне технічне обладнання, а також край тротуару в зонах зупинок громадського транспорту і переходів через вулицю) треба виділяти смугами уніфікованого тактильного та контрастного по краю покриття. Тактильне покриття повинне починатися на відстані не менше ніж за 0,8 м до перешкоди, краю вулиці, початку небезпечної ділянки, зміни напрямку руху тощо. Якщо на тактильному покритті є подовжні борозенки шириною більше ніж 0,015 м і завглибшки більше ніж 0,006 м, їх не можна розташовувати уздовж напрямку руху.

9.1.6 Для дерев, розташованих у мощенні, за відсутності інших видів захисту (пристовбурних ґрат, бордюрів, периметральних лавок тощо) передбачають виконання захисних видів покриттів в радіусі не менше ніж 1,5 м від стовбура: щибенева, галькове, «стільники» із засіванням газону. Захисне покриття виконують вище за покриття пішохідних доріжок і тротуарів.

9.1.7 Роботи з поновлення покриття проїжджої частини доріг та тротуарів треба виконувати протягом 48 годин незалежно від сезону з метою забезпечення безаварійного руху автотранспорту та механізованого прибирання.

9.2 Будівлі та споруди системи збирання і перевезення побутових відходів

9.2.1 Місця розміщення майданчиків для встановлення контейнерів для збирання твердих побутових відходів, зберігання великогабаритних та ремонтних відходів треба визначати згідно з санітарними нормами і правилами.

9.2.2 Обов'язковий перелік елементів благоустрою на майданчику для встановлення контейнерів для збирання твердих побутових відходів, зберігання великогабаритних та ремонтних відходів має включати: тверді види покриття, елементи сполучення поверхні майданчика з прилеглими територіями, контейнери для збирання побутових відходів, освітлювальне обладнання, навіс, огорожу для обмеження доступу тварин.

Рекомендується проектувати озеленення майданчика.

9.2.3 Територія майданчика має примикати до проїздів, але не заважати руху транспорту. У разі відокремленого розміщення майданчика (удалині від проїздів) треба передбачати можливість зручного проїзду спеціального автомобільного транспорту для перевезення відходів та наявність майданчиків для розвороту (12 м x 12 м).

9.2.4 Розмір майданчика треба розраховувати на розміщення необхідної кількості контейнерів. Сумарний об'єм контейнерів треба передбачати залежно від чисельності населення та з 25% запасом. Між контейнером і краєм майданчика розмір проходу треба встановлювати не менше 1,0 м, між контейнерами – не менше ніж 0,35 м.

9.2.5 Покриття майданчика треба проектувати аналогічно покриттю транспортних проїздів. Ухил покриття майданчика має складати від 5‰ до 10‰ у бік проїжджої частини, щоб не допускати застій води та скочування контейнерів.

9.2.6 Сполучення майданчика з прилеглим проїздом треба здійснювати в одному рівні без укладання бордюрного каменю, з газоном – садовим бортом або декоративною стінкою - висотою від 1 м до 1,2 м.

9.2.7 Освітлювальне обладнання повинно функціонувати у режимі освітлення прилеглої території, висота опір – не менше ніж 3 м.

9.2.8 Озеленення треба виконувати деревами з високим рівнем фітонцидності, густою та щільною кроною. Висоту вільного простору над рівнем покриття майданчика до крони треба передбачати не менше ніж 3,0 м.

9.3 Громадські вбиральні

9.3.1 Громадські вбиральні треба влаштовувати в місцях масового зосередження людей.

Місця розташування громадських вбиралень треба позначати покажчиками з написом «Туалет». Покажчики розташовують в місцях інтенсивного пішохідного руху та освітлені.

В громадських вбиральнях одну із кабін виконують згідно з ДБН В.2.2-17.

9.3.2 Громадські вбиральні треба влаштовувати в таких місцях:

- на площах, транспортних магістралях, вулицях з великим пішохідним рухом;
- на площах біля вокзалів, залізничних станцій, авто- та річкових вокзалів, автостанцій та аеровокзалів;
- у виходів та вестибюлів метрополітену;
- у місцях проведення масових заходів;
- у зонах розміщення і на території ярмарок, крупних об'єктів торгівлі та послуг, об'єктів громадського харчування, об'єктів культурно – розважального та спортивного призначення;
- на території об'єктів рекреації: у садах, парках, лісопарках, на бульварах шириною більше ніж 25 м;
- на АЗС, стоянках автомобілів більше ніж 25 місць, багатопверхових і відкритих автостоянках;
- спеціально обладнаних майданчиках для паркування транспортних засобів;
- на територіях, прилеглих до зовнішніх магістральних доріг;
- на підприємствах торгівлі потужністю більше ніж 15 торговельних місць;
- у зонах масового відпочинку, на стадіонах, пляжах;
- біля кінотеатрів, виставок.

9.3.3 Громадські вбиральні треба підрозділяти:

- за розмірами – на великі, середні, малі та індивідуального користування;
- за умовами розміщення – на наземні та підземні.

9.3.4 Громадські вбиральні розміщують як окремо розташовані самостійні об'єкти і як вбудовані (прибудовані) до громадських будівель або споруд.

9.3.5 Розміщати громадські вбиральні в житлових, шкільних, дитячих дошкільних, лікувально – профілактичних і санітарно – епідеміологічних установах, а також прибудовувати до дитячих, учбових, лікувальних об'єктів, об'єктів громадського харчування, продуктових магазинів заборонено.

9.3.6 Для тимчасового обслуговування окремих об'єктів невеликої потужності встановлюють мобільні туалетні кабінки без вигребу. Розміщення туалетних кабінків треба передбачати також на активно відвідуваних територіях населеного пункту за відсутності або у разі недостатньої пропускнуєї спроможності громадських вбиралень: у місцях проведення масових заходів, при крупних об'єктах торгівлі і послуг, на території об'єктів рекреації (парках, садах), а також при некапітальних нестационарних спорудах харчування. Заборонено розміщення туалетних кабінків на прибудинковій території. Туалетну кабінку треба встановлювати

ДБН Б.2.2-...:2011

на тверді види покриття. Покриття і ширина пішохідного підходу до туалетної kabіни мають бути розраховані на епізодичний проїзд спеціалізованого автотранспорту. Покриття до громадської вбиральні має бути рельєфним для орієнтування інвалідів з вадами зору.

На шляху до громадської вбиральні і перед її входом не повинно бути сходів, порогів та інших бар'єрів, які обмежують безперешкодне пересування інвалідів та інших маломобільних груп населення.

Одна із мобільних туалетних kabін має бути доступна для інвалідів у колясках згідно з ДБН В.2.2-17.

9.3.7 Мобільні туалетні kabіни для тимчасового обслуговування та громадські вбиральні в місцях масового пересування та скупчення людей треба встановлювати на відстані не менше ніж 50 м від житлових і громадських будівель та в зоні доступності однієї від іншої не більше ніж 500 м.

9.3.8 Орієнтовні розрахунки місткості і потужності громадських вбиралень треба проводити із розрахунку: не менше 1 приладу на 1000 чол населення. За один прилад треба приймати 1 унітаз або 2 пісуари при максимальній пропускної спроможності одного приладу: 27 відвідувачів за годину. Кількість відвідувачів треба визначати за розрахунковими показниками.

9.3.9 Норматив площі для приладів треба приймати: не менше ніж 2,5 м для одного унітазу та не менше ніж 1,5 м для одного пісуару.

9.3.10 У громадській вбиральні передбачають такий набір приміщень:

- вхідний тамбур;
- приміщення для чергового персоналу;
- шлюзи з установкою умивальних раковин;
- приміщення для індивідуальних kabін з дверима, що закриваються;
- приміщення для пісуарів (у чоловічому відділенні);
- приміщення або шафи для зберігання прибирального інвентарю.

9.3.11 Висота приміщення громадських вбиралень повинна бути:

- в підземних і вбудованих спорудах – не менше ніж 2,8 м;
- в наземних спорудах і туалетах, що стоять окремо – 3,2 м.

9.3.12 Розміри kabін громадських вбиралень:

- 0,75м x 1,1м – у разі відсутності дверей;
- 0,85м x 1,2м – у разі відкривання дверей назовні;
- 0,85м x 1,4м – у разі відкривання дверей всередину.

Висота – від 1,8 м до 2 м; низ kabіни не доводиться до підлоги на 0,25 м - 0,3 м

Прохід між kabінами громадських вбиралень і протилежною стіною належить приймати не менше ніж , м:

- за відсутності пісуарів - 1,1;
- за наявності пісуарів - 1,8.

9.3.13 Громадську вбиральню приєднують до мереж водопостачання, каналізації та опалювання. Будівництво громадських вбиралень з вигребом на території населених пунктів заборонено.

Громадську вбиральню треба облаштувати механічною витяжною вентиляційною системою, яка повинна забезпечувати 5-кратний повітрообмін приміщень за період в 1 годину.

9.3.14 Громадська вбиральня повинна мати природне і (або) штучне освітлення. Світловий коефіцієнт для наземних громадських вбиралень, що стоять окремо, повинен бути не менше ніж 1:8, електричне освітлення в місцях улаштування санітарно – технічних приладів повинне забезпечувати не менше ніж 35 люкс.

9.3.15 Територія навколо громадської вбиральні має бути озелененою та заасфальтованою або викладеною плиткою з ухилом для відведення поверхневих вод. На шляху до громадської вбиральні не повинно бути бар'єрів (сходів, бордюрів, порогів тощо).

9.3.16 Обладнання громадської вбиральні має бути виготовлено з матеріалів, що сертифіковані в Україні та відповідають санітарно – епідеміологічним вимогам. Матеріали повинні бути гладкі, неслизькі, мати високу міцність та легко митися.

Для зручності користування громадською вбиральнею інвалідами з вадами зору, підлога вбиральні повинна мати рельєфні смуги.

9.3.17 У громадських вбиральнях передбачають кабінки і санітарно – технічне обладнання для дітей згідно з ДБН В.2.2-3 та ДБН В.2.2-4 і інвалідів згідно з ДБН В.2.2-17.

9.3.18 Санітарне очищення та утримання громадських вбиралень треба виконувати згідно з санітарними нормами і правилами.

9.4 Споруди системи інженерного захисту території

9.4.1 На території споруд інженерного захисту територій заборонено встановлення засобів зовнішньої реклами та інформації, влаштування майданчиків (дитячих, відпочинку, стоянок автомобілів тощо), будівництво будь-яких видів споруд, за виключенням безпосередньо споруд та будинків інженерного захисту територій та таких, що мають відношення до їх обслуговування та експлуатації.

Проектування елементів інженерної підготовки і захисту території треба проводити у складі заходів щодо організації рельєфу і відведення стоку поверхневих вод.

9.4.2 Завдання організації рельєфу під час проектування благоустрою треба визначати залежно від функціонального призначення території. Організацію рельєфу території, що реконструюється, як правило, треба орієнтувати на максимальне збереження рельєфу, ґрунтового покриву, наявних зелених насаджень, умов існуючого поверхневого водовідведення, використання ґрунтів, що видаляються, на майданчику будівництва.

Скидати стічні води, використовуючи рельєф місцевості (балки, пониззя, кар'єри тощо) забороняється.

9.4.3 У разі організації рельєфу треба передбачати зняття родючого шару ґрунту згідно з ГОСТ 17.5.3.06, влаштування місця для його тимчасового зберігання і захисту від забруднення. Під час проведення підсипання ґрунту на

території використовують мінеральні ґрунти, а для рекультивації земель - верхні родючі шари ґрунту.

Всі роботи, пов'язані зі зняттям та перенесенням родючого шару ґрунту, треба виконувати згідно із Законом України «Про охорону земель» та §168

9.4.4 Під час терасування рельєфу треба проектувати підпірні стінки і укоси. Ґрунтові укоси треба формувати згідно з ДБН В.2.3-4 і СНиП 3.02.01.

9.4.5 Матеріал і технологію укріплення укосів треба обирати в залежності від місцеположення укосу, виду геологічних порід, які там залягають, передбачуваного рівня механічних навантажень на схил, крутизни схилу і формованого середовища.

9.4.6 У забудові населених пунктів зміцнення укосів відкритих русел треба виконувати з використанням матеріалів і прийомів, що запобігають неорганізованому попаданню поверхневого стоку у водоймище і руйнування берегів в умовах високого рівня механічних навантажень: формування набережних із застосуванням підпірних стінок, стінних блоків, облицюванням плитами і омонолічуванням швів тощо.

9.4.7 Підпірні стінки треба проектувати з урахуванням різниці висот терас, що сполучаються. Перепад рельєфу менше ніж 0,4 м треба оформляти бортовим каменем або викладенням природного каменя. У разі перепадів рельєфу більше ніж 0,4 м підпірні стінки треба проектувати як інженерну споруду (СНиП 2.01.15), забезпечуючи стійкість верхньої тераси гравітаційними (монолітні, з масивної кладки) або пальовими (тонкі анкерні, пальові ростверки) видами підпірних стінок.

9.4.8 Треба передбачати огорожу підпірних стінок і верхніх бровок укосів у разі розміщення на них транспортних та інженерних комунікацій згідно ДСТУ 3587, ГОСТ 26804. Також треба передбачати огорожі пішохідних доріжок, що розміщуються уздовж цих споруд, у разі висоти підпірної стінки більше ніж 1 м, а укосу - більше ніж 2 м. Висота огорож повинна складати не менше ніж 0,9 м.

9.4.9 Штучні елементи рельєфу (підпірні стінки, земляні насипи, виїмки), що розташовуються уздовж магістральних вулиць, можна використовувати як шумозахисні екрани (СНиП II-12).

9.4.10 Проектування відведення поверхневого стоку треба виконувати згідно з Водним кодексом України, ДБН 360, СНиП 2.04.03, СанПиН 4630.

Вибір схеми поверхневого водовідведення для окремих районів населеного пункту виконують з урахуванням щільності забудови, рельєфу території, функціонального призначення, кліматичних умов, загального рівня благоустрою, пропускної здатності, класу навантаження.

Відведення стоку треба забезпечувати шляхом комплексного вирішення питань організації рельєфу і влаштування відкритої або закритої системи водовідведення: водостічних труб (водостоків), лотків у зборі з водоприймальними решітками, дощоприймачів, кюветів, зливоприймальних колодязів, локальних очисних споруд. До системи відведення поверхневого стоку треба включати засоби щодо очищення поверхневого стоку від твердих частинок та нафтопродуктів.

Під час проектування поверхневого водовідведення треба забезпечувати виконання мінімального об'єму земляних робіт та наявність локальних очисних

споруд, а також передбачати стік води з швидкостями та об'ємами, що унеможливають ерозію ґрунту.

Водовідвідні лотки та дощоприймальні решітки, які встановлюються на тротуарах чи пішохідних шляхах, не повинні створювати перешкоди для інвалідів та інших маломобільних груп населення.

9.4.11 На території парків улаштовують відкриту систему водовідведення. Відкриті лотки (канави, кювети) по дну або по всьому периметру мають бути укріплені (обдернування, кам'яне мощення, монолітний бетон, збірний залізобетон, кераміка тощо), кут ухилів кюветів треба приймати залежно від видів ґрунтів у межах від 1:0,25 до 1:0,5.

9.4.12 Мінімальний ухил по дну лотків треба приймати таким, щоб забезпечувати рух дощових вод із швидкістю від 0,4 м/с до 0,6 м/с, що виключає замулювання лотків. У разі відсутності природного ухилу рельєфу використовують лотки з внутрішнім ухилом або із ступінчастим перепадом висот (каскадом). У випадку утворення лінії поверхневого стоку більше ніж 10 метрів рекомендується переривати її за допомогою пісковловлювачів з подальшим випуском в дощову каналізацію. Максимальні ухили треба визначати з урахуванням нерозмиваючих швидкостей води, які приймаються залежно від виду покриття водовідвідних елементів згідно з СНиП 2.04.03. На ділянках рельєфу, де швидкості руху дощових вод вище максимально допустимих, треба влаштовувати ступінчасті перепади, проектування яких треба здійснювати згідно з СНиП 2.04.03.

9.4.13 Водовідвідні лотки повинні мати такі характеристики стабільності у вертикальному і поперечному напрямках, які дозволяють витримувати навантаження транспорту у разі інтенсивного руху, теплові розширення. Лотки з водоприймальними решітками треба оснащувати системами кріплення решітки до лотка. Решітки та кришки для лотків треба виконувати з матеріалу, який забезпечує тривалі та безпечні умови експлуатації у різних зонах їх встановлення при певному класі навантаження (таблиця 8). В місцях з інтенсивним рухом або рухом вантажних автомобілів на лоток треба встановлювати спеціальну підсилюючу насадку, яка запобігає руйнації країв лотка, а також треба передбачати систему додаткових кріплень: лоток, насадка, решітка.

9.4.14 На територіях рекреаційної зони, парків, садів, скверів, прибудинковій території лотки водовідведення забезпечують сполучення покриття пішохідних доріжок і тротуарів з газоном, їх виконують з елементів мощення (плоского булижника, коленої або пиляної брусчатки, кам'яної плитки тощо), стики замоноличують розчином високоякісної глини.

Таблиця 8

Зона Клас навантаження	Матеріал виготовлення решіток, кришок для лотків	Стандарт
1	2	3

зона 1, яка може використовуватись тільки пішоходами, або велосипедистами (не менше класу А 15)	Сталь оцинкована Мідь Нержавіюча сталь (аустенітна, або види феритної чи мартенситної) Поліпропілен і сополімери Сірий чавун не нижче СЧ20 Високоміцний чавун не нижче ВЧ-50	ГОСТ 16523 ДСТУ 1173:2007 ГОСТ 5582 ГОСТ 26996 ГОСТ 1412 ДСТУ 3925
продовження таблиці 8		
зона 2 (не менше класу В 15) – тротуари, пішохідні зони та інші подібні ділянки, зони для стоянки легкового транспорту, гаражі, підприємства автосервісу.	Сталь оцинкована Нержавіюча сталь (аустенітна, або види феритної чи мартенситної) Поліпропілен і сополімери Сірий чавун не нижче СЧ20 Високоміцний чавун не нижче ВЧ50	ДСТУ 2834 ГОСТ 5582-75 ГОСТ 26996 ГОСТ 1412 ДСТУ 3925
зона 3 (не менше класу С 250) – непроїзні зони доріг до 0,5м вздовж бордюрів та бокових розділювачів, гаражі, підприємства автосервісу, стоянки всіх видів вуличного транспорту.	Вуглецева сталь звичайної якості з антикорозійним покриттям гарячим цинком Нержавіюча сталь (аустенітна, або види феритної чи мартенситної) Сірий чавун не нижче СЧ20 Високоміцний чавун не нижче ВЧ50	ДСТУ 2651 ГОСТ 5582 ГОСТ 1412 ДСТУ 3925
зона 4 (не менше класу D 400) – проїжджі частини вулиць (також пішохідні вулиці), вздовж бокових розділювачів вулиць та зони стоянки, рух по яких дозволено для всіх видів транспортних засобів, АЗС, промислові зони.	Вуглецева сталь звичайної якості з антикорозійним покриттям гарячим цинком за ГОСТ 9.307, ГОСТ 9.305 Нержавіюча сталь (аустенітна, або види феритної чи мартенситної X8CrTi17 чи X8Cr Nb17 Високоміцний чавун не нижче ВЧ-50	ДСТУ 2651 ГОСТ 5582-75 ДСТУ 3925
зона 5 (не менше класу Е 600) – зони, рух по яких дозволено для важких транспортних	Вуглецева сталь звичайної якості з антикорозійним покриттям гарячим цинком за	ДСТУ 2651

засобів. До цих зон відносяться магістралі прилеглі до аеропортів, причалів, транспортних терміналів та логістичних центрів.	ГОСТ 9.307, ГОСТ 9.305 Нержавіюча сталь (аустенітна, або види феритної чи мартенситної X8CrTi17 чи X8Cr Nb17) Високоміцний чавун не нижче ВЧ-50 Залізобетон	ГОСТ 5582 ДСТУ 3925 ДСТУ Б В.2.6-2
--	--	--

кінець таблиці 8		
зона 6 (не менше F 900) – поверхні, які призначені для руху максимально важких транспортних засобів, наприклад, злітно-посадочні смуги на аеродромах, вантажні термінали	Високоміцний чавун не нижче ВЧ-50 Залізобетон	ДСТУ 3925 ДСТУ Б В.2.6-2

9.4.15 Зливоприймальні колодязі треба встановлювати в місцях пониження проектного рельєфу: на в'їздах і виїздах з кварталів, перед перехрестями з боку притоку води до зони пішохідного переходу, в лотках проїжджих частин вулиць і проїздів залежно від подовжнього ухилу вулиць (таблиця 9).

Таблиця 9

Ухил проїжджої частини вулиці, ‰	Відстань між зливоприймальними колодязями, м
до 4	50
5-10	60-70
10-30	70-80
понад 30	не більше 60

Примітка - Пропускнуну спроможність одних горизонтальних водоприймальних ґрат треба визначати за формулою:

$$\text{при } H \leq 1,33 - \frac{W}{IQ} \uparrow \frac{IH}{5} \text{ м}^3/\text{с} \quad (1)$$

$$\text{при } H \geq 1,33 - \frac{W}{IQ} \uparrow 2WH \text{ м}^3/\text{с}, \quad (2)$$

де: H - повний натиск, $H = H_1 + \frac{V}{2}$;

H_1 - глибина потоку води на підході до ґрат, м;

V - швидкість підходу води, м/с.;

W - площа всіх отворів ґрат, м²;

І - довжина водозливного фронту, м, рівна периметру ґрат, а у разі примикання ґрат однією стороною до борту лотка - сума довжин трьох її сторін.

9.4.16 Проектування і обладнання зливоприймальних колодязів ґратами треба здійснювати згідно з ДСТУ Б В.2.5-26. У разі облаштування ґрат, що перекривають водовідвідні лотки на пішохідних доріжках і тротуарах, ребра ґрат не треба розташовувати уздовж напрямку пішохідного руху, а ширину отворів між ребрами треба приймати не більше ніж 0,015 м.

9.4.17 Якщо ширина вулиці в червоних лініях більше ніж 30 м і ухилах більше ніж 30 ‰ відстань між зливоприймальними колодязями треба приймати не більше ніж 60 м. У разі перевищення вказаної відстані треба влаштовувати спарені зливоприймальні колодязі з ґратами значної пропускної спроможності. Для вулиць, внутрішньоквартальних проїздів, доріжок, бульварів, скверів, трасованих на вододілах, збільшують відстані між зливоприймальними колодязями у два рази. У разі формування значного об'єму стоку в межах внутрішньоквартальної території треба передбачати введення зливової каналізації в її межі, що має бути обґрунтоване розрахунком.

9.4.18 Місця організованого скиду поверхневого стоку, в тому числі у водоймища, треба облаштувати локальними очисними спорудами для його очищення.

9.5 Обладнання (елементи) дитячих, спортивних та інших майданчиків

9.5.1 Під час вибору складу ігрового і спортивного обладнання для дітей і підлітків треба забезпечувати відповідність обладнання анатомо-фізіологічним особливостям різних вікових груп. Рекомендований склад ігрового і спортивного обладнання залежно від віку дітей наведено у додатку А.

9.5.2 Вимоги до будови, виготовлення, установлення, монтажу, безпечної експлуатації, ремонту та реконструкції стаціонарних, пересувних і мобільних атракціонів таких типів: катальні механізовані та немеханізовані, у тому числі каруселі,гойдалки, качалки, катальні гори, гірки, колеса огляду, вежі, дороги, автодроми, катапульти тощо; атракціони з еластичними елементами (катапульти, стрибки з висоти на еластичному тросі тощо); водні, у тому числі гірки, спуски тощо; спортивні, у тому числі силові, тренажери, тири, батуту тощо; обладнання дитячих ігрових майданчиків, у тому числі каруселі, наведено у НПАОП 92.7-1.01.

9.5.3 У разі розміщення ігрового обладнання на дитячих ігрових майданчиках треба дотримувати мінімальні відстані безпеки відповідно до НПАОП 92.7-1.01.

9.5.4 Спортивне обладнання, призначене для всіх вікових груп населення, треба розміщувати на спортивних, фізкультурних майданчиках, або на спеціально обладнаних "стежках здоров'я" у складі рекреацій. Спортивне обладнання у вигляді спеціальних фізкультурних снарядів і тренажерів може бути як заводського виготовлення, так і виконаним з колод і брусів із спеціально обробленою поверхнею, що виключає отримання травм (відсутність тріщин, сколів тощо). Під час розміщення спортивного обладнання треба використовувати каталоги сертифікованого обладнання.

9.5.5 Треба передбачати такі вимоги до матеріалу спортивного обладнання і умов його оброблення:

- дерев'яне обладнання має бути виконане з твердих порід дерева із спеціальним обробленням, що має сертифікат якості або сертифікат відповідності і що запобігає гниттю, усиханню, спалаху, сколюванню; дерев'яне обладнання повинно бути відполіроване, гострі кути закруглені;

- метал треба застосовувати переважно для несучих конструкцій обладнання, обладнання з металу повинно мати надійні з'єднання і відповідне оброблення (вологостійке фарбування, антикорозійне покриття); рекомендується застосовувати металопластик (не травмує, не іржавіє, морозостійкий);

- бетонні і залізобетонні елементи обладнання мають бути виконані з бетону марки не нижче ніж 300, морозостійкістю не менше ніж 150, мати гладкі поверхні;

- обладнання з пластика і полімерів повинне мати гладку поверхню і яскраву, чисту колірну гамму забарвлення, що не вицвітає від дії кліматичних чинників.

9.6 Малі архітектурні форми

9.6.1 З метою забезпечення можливості максимально адекватного користування територіями загального користування інвалідами з вадами зору малі архітектурні форми треба підбирати яскравих (контрастних) тонів або фарбувати яскравими (контрастними) кольорами.

9.6.2 Витвори монументального і декоративного мистецтва (скульптурно-архітектурні композиції, монументально-декоративні композиції, монументи, пам'ятні знаки тощо) треба розміщувати на території населених пунктів згідно з відповідною містобудівною документацією.

9.6.3 Для оформлення мобільного і вертикального озеленення треба застосовувати такі види пристроїв: трельяжі, шпалери, перголи, квіткарки, вазони.

9.6.4 До гідротехнічних споруд відносяться фонтани, питні фонтанчики, джерела, декоративні водоймища. Гідротехнічні споруди всіх видів треба забезпечити водозливними трубами, які відводять надлишок води в дренажну мережу і злизову каналізацію.

9.6.5 Фонтани, як правило, треба проектувати на підставі індивідуальних проектних розроблень.

9.6.6 Питні фонтанчики можуть бути типовими, або виконаними за спеціально розробленим проектом, їх треба розміщувати в зонах відпочинку і рекомендується - на спортивних майданчиках. Місце розміщення питного фонтанчика і підхід до нього треба обладнати твердим видом покриття, висота питного фонтанчика - не більше ніж 0,9 м для дорослих і не більше ніж 0,7 м для дітей. Не менше однієї чаші питних фонтанчиків в зонах відпочинку має бути доступною для інвалідів та інших маломобільних груп населення.

9.6.7 Джерела на території населеного пункту треба обладнати підходом і майданчиком з твердим видом покриття, пристосуванням для подачі джерельної води (жолоб, труба, інший вид водотоку), чашею водозбору, системою водовідведення.

Якість питної води у джерелі має відповідати вимогам ДСанПіН № 383.

На джерело питної води треба мати позитивний висновок органів санітарно-епідеміологічного нагляду.

9.6.8 Декоративні водоймища споруджують з використанням рельєфу або на рівній поверхні у поєднанні з газоном, плитковим покриттям, квітниками, деревно-чагарниковими посадками. Дно водоймища треба виконувати гладким, зручним для очищення. Використовують прийоми колірною і світлового оформлення.

9.6.9 Встановлення лав треба передбачати, як правило, на тверді види покриття або фундамент. У зонах відпочинку, лісопарках, дитячих майданчиках лави встановлюють на «м'які» види покриття. За наявності фундаменту заборонено його виступ над поверхнею землі. Висоту лави для відпочинку дорослої людини від рівня покриття до площини сидіння треба приймати в межах від 0,42 м до 0,48 м. Поверхні лави для відпочинку виконують з дерева, з різними видами водостійкого оброблення (переважно - просоченням).

Кількість лав визначають кількістю місць в залежності від навантаження та структури рекреаційної зони за таблицею 10

Таблиця 10

Кількість місць на 100 одночасних відвідувачів в залежності від рекреаційної зони	Рекреаційне навантаження, чол/га		
	100	50-100	до 50
парки, сади	35 - 40	15 - 20	8-12
бульвари, сквери	40-50	25-30	15-20

9.6.10 Кількість розміщуваних малих архітектурних форм треба визначати в залежності від функціонального призначення території і кількості відвідувачів на цій території, користуючись такими принципами: екологічність, безпека (відсутність гострих кутів), зручність в користуванні, легкість очищення, привабливий зовнішній вигляд.

9.6.11 Для збирання побутових відходів на вулицях, площах, об'єктах рекреації треба застосовувати урни, встановлюючи їх у входів: у об'єктів торгівлі і громадського харчування, інших громадських установ, підземних переходів, житлових будинків і споруд транспорту (вокзалів, станцій метрополітену і приміських електричок). На території об'єктів рекреації встановлення урн треба передбачати біля лав. Крім того, урни треба встановлювати на зупинках громадського транспорту. У всіх випадках встановлення урн треба виконувати так, щоб не заважати пересуванню пішоходів, проїзду інвалідних і дитячих колясок.

9.6.12 Встановлення вуличного технічного обладнання (укриття таксофонів, поштові скриньки, торгові намети, елементи інженерного обладнання - підйомні майданчики для інвалідних колясок, оглядові люки, грати зливодприємних колодязів, вентиляційні шахти підземних комунікацій, шафи телефонного зв'язку тощо) має забезпечувати зручний підхід до обладнання і відповідати вимогам ДБН В.2.2-17.

9.6.13 У разі встановлення таксофонів на територіях загального користування треба передбачати їх електроосвітлення. Місця розміщення таксофонів треба проектувати в максимальному наближенні від місць приєднання телефонних комунікацій і каналу (труби) для електроосвітлення. Окрім цього, не менше одного з таксофонів (або одного в кожному ряду) встановлюють на такій висоті, щоб рівень щілини для приймання монети від покриття складав 1,3 м; рівень приймального отвору поштової скриньки рекомендується розташовувати від рівня покриття на висоті 1,3 м.

9.6.14 Оформлення елементів інженерного обладнання не повинне порушувати рівень благоустрою території, погіршувати умови пересування, суперечити технічним умовам, зокрема:

- кришки люків оглядових колодязів, розташованих на території пішохідних доріжок і тротуарів треба проектувати, як правило, в одному рівні з покриттям прилеглої поверхні, в іншому випадку перепад відміток не повинен перевищувати 0,02 м, а зазори між краєм люка і покриттям тротуару мають бути не більше ніж 0,015 м;

- вентиляційні шахти мають бути обладнані ґратами.

9.7 Сполучення поверхонь

9.7.1 До елементів сполучення поверхонь треба відносити різні види бортових каменів, пандуси, східці, сходи. Під час проектування елементів сполучення поверхонь треба враховувати вимоги ДБН В.2.2-17, ДБН В.2.2-9.

9.7.2 На стику тротуару і проїжджої частини, як правило, треба встановлювати дорожні бортові камені з нормативним перевищенням над рівнем проїжджої частини не менше ніж 0,15 м, яке треба зберігати і у випадку реконструкції поверхонь покриттів.

З метою захисту газону та унеможливлення попадання бруду та рослинного сміття на покриття у разі сполучення пішохідних зон, доріжок і тротуарів з газоном треба встановлювати садовий борт, який перевищує рівень газону на не менше ніж 0,05 м на відстані не менше ніж 0,5 м.

9.7.3 На території пішохідних зон можна використовувати природні матеріали (цегла, дерево, валуни, керамічний борт тощо) для сполучення різних типів покриття.

9.7.4 У разі ухилів пішохідних зон, тротуарів і доріжок більше ніж 60 % треба передбачати влаштування сходів. На основних пішохідних зонах, тротуарах і доріжках на територіях лікувально-профілактичних установ, будинків інвалідів і людей похилого віку у разі ухилів більше ніж 50 % сходинки та сходи треба передбачати обов'язково з пандусом. У разі перетинання основних пішохідних доріжок і тротуарів з проїздами або у інших випадках, передбачених завданням на проектування, треба передбачати бордюрний пандус для забезпечення спуску з покриття тротуару на рівень дорожнього покриття.

9.7.5 У разі проектування відкритих сходів на перепадах рельєфу висоту сходинок приймають не більше ніж 0,12 м, ширину – не менше ніж 0,36 м, сходинки повинні мати ухил від 10 % до 20 % у бік сходинки, що знаходиться

вище. Після кожних 10-12 сходинок треба влаштовувати майданчики довжиною не менше ніж 1,5 м. Край перших сходинок спуску та підйому сходів треба виділяти смугами яскравого контрастного кольору. Усі сходинки зовнішніх сходів у межах одного маршруту треба проектувати однаковими за шириною та висотою підйому сходинок.

9.7.6 Пандус треба виконувати з не слизького матеріалу з шорсткою структурою поверхні без горизонтальних канавок. У разі відсутності конструкцій, що огороджують пандус, треба передбачати огорожувальний бортик висотою не менше ніж 0,075 м і поручні. Залежність ухилу пандусу від висоти підйому треба приймати за таблицею 11. Ухил бордюрного пандусу, треба, як правило, приймати 1:12.

Таблиця 11

Ухил пандусу (співвідношення)	Висота підйому, м
від 1:8 до 1:10	0,075
від 1:10,1 до 1:12	0,150
від 1:12,1 до 1:15	0,600
від 1:15,1 до 1:20	0,760

9.7.7 У разі повороту пандусу або його протяжності більше ніж 9 м, не рідше ніж через кожні 9 м треба передбачати горизонтальні майданчики розміром 1,5 м · 1,5 м. На горизонтальних майданчиках на закінченні спуску треба проектувати дренажні пристрої. Горизонтальні ділянки шляху у початку та на кінці пандусу повинні відрізнятися від прилеглих поверхонь текстурою та кольором.

9.7.8 За обома боками сходнів або пандусу треба передбачити поручні на висоті від 0,8 м до 0,92 м круглого або прямокутного профілю, зручного для обхвату рукою та на відстані від стіни – 0,04 м. Поручні повинні відповідати технічним вимогам до опорних стаціонарних пристроїв згідно з ГОСТ Р 51261, ДБН В.2.2-17. У разі ширини сходнів 2,5 м і більше треба передбачати розділові поручні. Довжина поручнів має бути більше довжини пандусу або сходнів з кожної сторони не менше ніж на 0,3 м. Кінці поручнів повинні бути закругленими і гладкими.

9.7.9 У зонах сполучення земельних (у тому числі – з трав'яним покриттям) укосів із сходнями, пандусами, підпірними стінками, іншими технічними інженерними спорудами треба виконувати протиерозійні заходи згідно з ДБН В.1.1-3.

9.8 Огородження

9.8.1 Огородження треба відрізняти за: призначенням (декоративні, захисні, їх поєднання), висотою (низькі – від 0,3 м до 1 м. середні – від 1,1 м до 1,7 м, високі – від 1,8 м до 2,5 м), видом матеріалу (металічні, залізобетонні тощо), ступенем проникності для погляду (прозорі, глухі), ступенем стаціонарності (постійні, тимчасові, пересувні).

9.8.2 Проектування огорожень треба виконувати у залежності від місця їх розміщення згідно із стандартами, каталогами сертифікованих виробів, проектами індивідуального проектування.

9.8.3 Огородження вулично-дорожньої мережі треба проектувати згідно з ДСТУ 2734, ДСТУ 2735, ДСТУ 4092, ГОСТ 26804.

9.8.4 Огородження майданчиків і ділянок підприємств, будівель і споруд різного призначення, що знов будуються або реконструюються, треба проводити згідно з СН 441.

9.8.5 Огородження пам'яток культурної та історичної спадщини треба виконувати згідно з регламентами, встановленими для цих споруд.

9.8.6 На територіях загального користування застосовують декоративні металеві огороження.

9.8.7 Треба передбачати розміщення захисних металевих огорожень висотою не менше ніж 0,5 м у місцях прилягання газонів до проїздів, стоянок автомобільного транспорту, у місцях можливого наїзду автомобілів на газон і витоптування стежок через газон. Огородження треба розмішувати на території газону з відступом від межі прилягання від 0,2 м до 0,3 м.

9.8.8 Під час проектування середніх і високих видів огорожень у місцях перетину з підземними спорудами передбачають конструкції огорожень, що дозволяють проводити ремонтні та будівельні роботи.

9.8.9 У випадку знаходження дерев у зонах інтенсивного пішохідного руху або у зонах виробництва будівельних робіт та реконструкції за відсутності інших видів захисту треба передбачувати захисні пристовбурні огороження висотою не менше ніж 0,9 м, діаметром не менше ніж 0,8 м в залежності від віку, породи дерева та інших характеристик.

9.9 Зелені насадження

9.9.1 На території населеного пункту використовують різні прийоми або форми озеленення: стаціонарні (посадка рослин в ґрунт), мобільні (посадка рослин в спеціальні пересувні ємності: контейнери, вазони тощо), компактні (вертикальне, багаторівневе озеленення і тому подібне) тощо.

Під час вибору видового складу зелених насаджень треба звертати увагу на кліматичні та мікрокліматичні умови територій.

Формування ландшафтів треба здійснювати з урахуванням існуючого техно- та антропогенного навантаження з подальшою мінімізацією цього впливу за рахунок рекреаційних властивостей рослин.

9.9.2 Під час проектування озеленення треба забезпечувати: нормативні показники рівня озеленення різних структурних елементів у межах населеного пункту та відстань від будинків, споруд, а також об'єктів благоустрою до дерев і чагарників згідно з ДБН 360, параметри і вимоги до створення зелених насаджень згідно з ДБН В.2.3-5, ДСП № 173 та [6].

Зелені насадження не повинні виступати на пішохідні доріжки. Гілки зелених насаджень, якщо вони ростуть над пішохідною доріжкою, мають бути не нижче, ніж 2,1 м.

9.9.3 На територіях населеного пункту з великою площею заощених поверхонь, високою щільністю забудови і підземних комунікацій треба застосовувати мобільні і компактні прийоми озеленення.

9.9.4 У разі посадки дерев в зонах дії теплотрас треба враховувати чинник прогрівання ґрунту в обидві сторони від осі теплотраси на відстань: інтенсивного прогрівання - 2 м, середнього – від 2 м до 6 м, слабкого - від 6 м до 10 м. Біля теплотрас не можна розміщувати: липу, клен, бузок, жимолость - ближче ніж 2 м, глід, кизильник, дерен, модрина, березу - ближче ніж 3 м -4 м.

9.9.5 У разі дії несприятливих техногенних і кліматичних чинників на різні території населеного пункту треба формувати захисні насадження; у разі дії декількох чинників треба вибирати ведучий чинник за інтенсивністю і (або) найбільш значущий для функціонального призначення території.

9.9.6 Для захисту від вітру треба використовувати зелені насадження ажурної конструкції з вертикальною зімкнутою кроною від 60 % до 70 %.

9.9.7 Шумозахисні насадження треба проектувати у вигляді однорядних або багаторядних посадок не нижче ніж 7 м, забезпечуючи відстані між стовбурами дорослих дерев 8-10 м (з широкою кроною), 5-6 м (з середньою кроною), 3-4 м (с вузькою кроною), простір під кроною треба заповнювати рядами чагарнику. Ширину смуги та очікуваний рівень зниження шуму треба визначати за СНиП II-12.

Для шумозахисних насаджень підбирають поєднання наступних дерев і чагарників: клен гостролистий, в'яз звичайний, липа дрібнолиста, клен татарський, спирея калинолиста, жимолость татарська, дерен білий, акація жовта, глід сибірський.

9.9.8 У пилозахисних насадженнях відстань між деревами у ряду повинна бути на 20 – 30% більше ніж у шумозахисних насаджень.

9.9.9 В умовах високого рівня забруднення повітря треба формувати багаторядні деревно-чагарникові посадки : у разі хорошого режиму провітрювання - закритого типу (зімкнення крон), у разі поганого режимі провітрювання - відкритого, фільтруючого типу (не зімкнення крон).

9.9.10 Під час формування багаторядних деревно-чагарникових посадок з боку дороги треба висаджувати рослини, стійкі до дії вихлопних газів. В середині смуги перевагу треба віддавати деревним рослинам вічнозеленим з густою кроною, як правило, хвойним.

9.9.11 Об'єкти дрібнороздрібної торгівлі, побутового обслуговування і харчування, зупинкові павільйони, туалетні кабінки тощо) та елементи інженерного обладнання дозволено розміщати не ближче ніж 3 м від стовбура дерева, при цьому дерева мають бути з компактною кроною.

9.9.12 Проекти окремих квітників та клумб треба виконувати у вигляді фрагментів у масштабі 1:100, 1:200 з вказівкою асортименту, кількості розсади за видами рослин та місць посадки рослин кожного виду

9.13 Знесення та пересадження дерев, чагарників, газонів, квітників здійснюють лише у разі наявності спеціального дозволу (ордера) та акту обстеження зелених насаджень (дерев, чагарників, газонів, парків, лісопарків, насаджень санітарно-захисних зон), що підлягають знесенню чи пересаджуванню в зв'язку із забудовою та впорядкуванням земельних площ. Ці документи оформлюють відповідно до вимог **З**, 178.

9.9.14 Зелені насадження, знесені під час реконструкції та будівництва нових будівель, мають бути компенсовані.

9.9.15 Об'єм, характер і місце проведення робіт з компенсаційного озеленення треба визначати у кожному конкретному випадку. Проект компенсаційного озеленення включають як самостійний розділ до проекту реконструкції або будівництва.

Компенсаційне озеленення треба проводити в найближчий сезон, придатний для висаджування зелених насаджень. У разі знищення зелених насаджень компенсаційне озеленення треба проводити за можливості на тій же ділянці, де була знищена деревно-чагарникова рослинність, при цьому кількість одиниць рослин і займана ними площа не можуть бути зменшені.

Як одна з форм компенсаційного озеленення в зонах щільної забудови при відповідному обґрунтуванні виступають вертикальне озеленення, а також облаштування садів на покриттях будівель.

За неможливості поновлення малих архітектурних форм та зелених насаджень в зимовий період ці роботи треба виконати у найближчий весняний період.

ДОДАТОК А
(рекомендований)

Таблиця А.1 Склад ігрового і спортивного обладнання залежно від віку дітей

Вік	Призначення устаткування	Ігрове і фізкультурне устаткування, що рекомендується
Діти ясельного віку	А) Для тихих ігор, тренування посидючості, терпіння, розвитку фантазії	- пісочниці
	Б) Для тренування лазіння, ходьби, переступання, рівноваги	- будиночки, піраміди, гімнастичні стінки, - куби дерев'яні 0,2 м · 0,4 м · 0,15 м; - дошки шириною 0,15; 0,2; 0,25 м, завдовжки 1,5; 2; 2,5 м; дошка дерев'яна - один кінець підведений на висоту від 0,1 м до 0,15 м; - гора з поручнями, сходинками і центральним майданчиком, довжина 2,4 м, висота 0,48 м (у центральній частині), ширина сходинки – 0,7 м; - сходи-драбини, висота 1 м або 1,5 м, відстань між щаблюю – 0,1 м і 0,15 м.
	В) Для тренування вестибулярного апарату, зміцнення м'язової системи (м'язів спини, живота і ніг), вдосконалення відчуття рівноваги, ритму, орієнтування в просторі	- гойдалки.

продовження таблиці А1

Діти дошкільного віку	А) Для навчання і вдосконалення лазіння:	- піраміди з вертикальною і горизонтальною поперечною; - сходи різної конфігурації, з вбудованими обручами, півсфери; - дошка дерев'яна на висоті 0,1 м – 0,15 м (встановлюється на спеціальних підставках).
	Б) Для навчання рівновазі, переступанню, перестрибуванню, зістрибуванню	- колода, міцно закріплена, лежача на землі, довжина 2,5 м -3,5 м, ширина 0,2 м – 0,3 м; - бум, довжина 2,5 м, ширина 0,2 м, висота 0,2 м; - гімнастична колода, довжина горизонтальної частини 3,5 м, похил - 1,2 м, горизонтальна частина – 0,3 м або 0,5 м, діаметр колоди - 0,27 м; - гімнастична лавка, довжина 3 м, ширина 0,2 м, товщина 0,03 м, висота 0,2 м.
	В) Для навчання входженню, лазінню, скочуванню	- гірка з поручнями, довжина 2 м, висота 0,6 м; - гора з драбинкою і скатом, довжина 2,4 м, висота 0,8 м, довжина драбинки і ската - 0,9 м, ширина драбинки і ската – 0,7 м
	Г) Для навчання розвитку сили, гнучкості, координації рухів	- гімнастична стінка, висота 3 м, ширина прольотів не менше ніж 1 м, діаметр щаблини – 0,022 м, відстань між щаблиною – 0,25 м; - гімнастичні стовпчики

	Д) Для розвитку окоміру, точності рухів, спритності, для навчання метання в мету	<ul style="list-style-type: none"> - стійка з обручами для метання в мету, висота від 0,12 м до 0,13 м, діаметр обруча від 0,4 м до 0,5 м; - устаткування для метання у вигляді «квітки», «півня», центр мішені розташований на висоті: 1,2 м - для молодшого дошкільного віку; 1,5 м – 2 м для старшого дошкільного віку; - пристосування для кидання кільця - дошка з укріпленими кілочками заввишки 0,15 м-0,2 м, пристосування для кидання кільця можуть бути розташовані горизонтально і похило; - мішені на щитах з дощок у вигляді чотирьох концентричних кругів діаметром 0,2; 0,4; 0,6; 0,8 м, центр мішені на висоті 1,1 м-1,2 м від рівня підлоги або майданчика, круги фарбуються в червоний (центр), салатний, жовтий і блакитний; - баскетбольні щити, кріпляться на двох дерев'яних або металевих стійках так, щоб кільце знаходилося на рівні 2 м від підлоги або поверхні майданчика.
Діти шкільного віку	Для загального фізичного розвитку	<ul style="list-style-type: none"> - гімнастична стінка заввишки не менше ніж 3 м, кількість прольотів 4-6; - різновисока щаблина, щаблина-еспандер для виконання силових вправ у висі; - «рукохід» різної конфігурації для навчання пересуванню різними способами, підтяганню; - спортивно-гімнастичні комплекси - щаблини з 5-6 горизонтальними поперечинами, що укріплені на різній висоті, до щаблини можуть прикріплюватися спортивні снаряди: кільця, трапеції, гойдалки, жердини і др.; - зчленована щаблина різної висоти: 1,5; 2,2; 3 м, можуть розташовуватися по одній лінії або у формі букв «Г», «Т» або змієюю.
Діти старшого шкільного віку	Для поліпшення м'язової сили, статури і загального фізичного розвитку	<ul style="list-style-type: none"> - спортивні комплекси; - спортивно-ігрові комплекси (велодроми тощо)

Таблиця А.2 Вимоги до ігрового обладнання

Ігрове устаткування	Вимоги
Гойдалки	<p>1. Висота від рівня землі до сидіння гойдалок в стані спокою має бути не менше ніж 0,35 м і не більше ніж 0,635 м. Допускається не більше двох сидінь в одній рамці гойдалок. У подвійних гойдалках не повинні використовуватися разом сидіння для маленьких дітей (колиска) і плоске сидіння для більш старших дітей.</p> <p>2. Висота від землі до сидіння в стані рівноваги має бути від 0,55 м до 0,75 м. Максимальний нахил сидіння при русі назад і вперед - не більше ніж 20°. Конструкція гойдалки не повинна допускати попадання ніг дитини, що сидить в ній, під опорні частини гойдалки, не повинна мати гострих кутів, радіус їх закруглення повинен складати не менше ніж 0,02 м.</p>
Каруселі	<p>Мінімальна відстань від рівня землі до нижньої конструкції каруселі, що обертається, має бути не менше ніж 0,06 м і не більше ніж 0,11 м. Нижня поверхня платформи, що обертається, має бути гладкою. Максимальна висота від нижнього рівня каруселі до її верхньої крапки складає 1 м.</p>
Гори	<p>Доступ до гори здійснюється через сходи, секцію для лазіння або інші пристосування. Висота ската гори, що стоїть окремо, не повинна перевищувати 2,5 м незалежно від виду доступу. Ширина відкритої і прямої гори не менше ніж 0,7 м і не більше ніж 0,95 м. Стартовий майданчик - не менше ніж 0,3 м завдовжки з ухилом до 5°, але, як правило, ширина майданчика, має дорівнювати горизонтальній проекції ділянки ковзання. На горці, що окремо стоїть, висота бічної огорожі на стартовому майданчику має бути не менше ніж 0,15 м. Кут нахилу ділянки ковзання не повинен перевищувати 60° в будь-якій точці. На кінцевій ділянці ската середній нахил не повинен перевищувати 10°. Край ската гори повинен підгинатися у напрямку до землі з радіусом не менше ніж 0,05 м і кутом загибу не менше ніж 100°. Відстань від краю ската гори до землі має бути не більше ніж 0,1 м. Висота захищаючого борту на кінцевій ділянці при довжині ділянки ковзання менше ніж 1,5 м - не більше ніж 0,2 м, при довжині ділянки ковзання більше ніж 1,5 м - не більше ніж 0,35 м. Гора - тунель повинна мати мінімальну висоту і ширину 0,75 м.</p>

ДОДАТОК Б

(довідковий)

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 27.07.95 № 554 зі змінами від 14.02.01 № 142 «Про перелік видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку»
2. Наказ Держжитлокомунгоспу України від 19.11.03 № 193 «Порядок утримання кладовищ та інших місць поховань»
3. Наказ Держжитлокомунгоспу України від 23.09.2003 № 154 «Про затвердження Порядку проведення ремонту та утримання об'єктів благоустрою населених пунктів»
4. Указ Президента України від 1.11.08 № 995/2008 «Про деякі заходи щодо збереження та відтворення лісів і зелених насаджень»
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 01.08.06 № 1045 «Про затвердження Порядку видалення дерев, кущів, газонів і квітників у населених пунктах»
6. Наказ Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України від 10.04.06 № 105 «Про затвердження Правил утримання зелених насаджень у населених пунктах України»
7. Наказ Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України від 24.12.01 № 226 «Про затвердження Інструкції з інвентаризації зелених насаджень у населених пунктах України»
8. Постанова Кабінету Міністрів України від 29.12.03 № 2067 «Про затвердження Типових правил розміщення зовнішньої реклами».
9. ПУЭ «Правила устроювання електроустановок» (ПУЕ «Правила улаштування електроустановок»)
10. Постанова Кабінету Міністрів України від 15.06.06 № 826 «Про затвердження Порядку визначення відновної вартості об'єктів благоустрою»
11. Містобудування. Довідник проектувальника. Київ, 2006
12. Постанова Кабінету Міністрів України від 3.12.09 № 1342 «Про затвердження Правил паркування транспортних засобів»
13. Наказ Державного комітету України з питань житлово-комунального господарства від 17.05.05 № 76 «Про затвердження Правил утримання жилих будинків та прибудинкових територій»
14. Постанова Кабінету Міністрів України від 8.05.96 № 486 «Про затвердження Порядку визначення розмірів і меж водоохоронних зон та режиму ведення господарської діяльності в них»
15. Постанова Кабінету Міністрів України від 18.12.98 №2024 «Про правовий режим зон санітарної охорони водних об'єктів»

16. Наказ Державного Комітету України по земельних ресурсах від 04.01.05 № 1 «Про затвердження Порядку видачі та анулювання спеціальних дозволів на зняття та перенесення ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту) земельних ділянок»

17. Наказ Міністерства з питань житлово-комунального господарства України від 12.05.2009 № 127 "Про затвердження Методики визначення відновної вартості зелених насаджень", зареєстрований в Міністерстві юстиції України від 19.06.2009 за N 549/16565

18. **Постанова Кабінету Міністрів України від 13.04.11 N 461 «Питання прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів»**

УКНД 03.080.30

Ключові слова: благоустрій, територія, об'єкти благоустрою, елементи благоустрою

Голова правління
ЗАТ «УкркомунНДпрогрес»,
керівник розробки _____ С. Абрамович

Відповідальний виконавець,
зав. лабораторією _____ І. Бондар_